

ಪ್ರ ಸ್ತಾವ ನೆ.

ಲೇಖಕನ ವಿನಂತಿ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ಅತಿ ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿದ ನಮ್ಮ ಕುರುಬರ (ಹುಲುಮತ) ಮತ ಜನಾಂಗವು ಹೀನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಡಕೆಸಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಗಾಂಧಿ ಸೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಕೇವಾಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದು ಹುಲುಮತ ಪುರಾಣ ಪ್ರಿಂಟು ಮಾಡಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರ ಹುಲುಮತ ಧರ್ಮೋತ್ತೇಜ ಮಹಾಸಭೆ ಗಾಂಧಿ ಸೇ ಇಸ್ವಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳ ೨೩, ೨೪, ೨೫ ಸೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪುಕ್ಕಟವಾಗಿ ಹಂಚಿದನು. ಮತ್ತು ಅದೇ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕೆಲವು ಜನರು ಅತಿ ಆಗ್ರಹವಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಪುನಃ ೧೯೫೨ ಸೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಿ ಪ್ರಿಂಟು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಶುಟ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮರ್ಚೆ ಬಹಳ ಬಂದ ಕಾರಣ ಶೊಂದರೆ ಆಯಿತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ, ವಂತರೂ ಮತಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಪ್ರತಿಗಳು ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿವೆ ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುಲವೇವನಾದ ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆದು ನಾನು ಮತಸೇನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವದು ದೊಡ್ಡದ್ದನಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರನೇ ನನ್ನ ಒಡತನ ಬಾಳ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಆಶೀರ್ವಾದ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ೬೬ ಇದ್ದು ಮುನ್ನವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಅದಯಾಘನನ ಕರುಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೇವತೆಗಳಿದ್ದರೂ ಮುನ್ನಿನ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಧಾರಗಳು ಇದ್ದರೆ ತಿಳಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಅತಿ ಪುರಾತನದಿಂದಲೂ ಪಶು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವ ಆರ್ಯರ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವೇ ಇದು ಎಂದು ಖ.ಗೃಹದ. ಯಜುರ್ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಪುರಾತನ ಪಶುವೇ ನೆ (ವನೆಂಬುವದರಿಂದ ಇದರ ಪಾಲಕರೇ ಕುರುಬರೆಂದು ಗೋಚರವಾಗುವದು. ಕೌರಬ ಖೇಷಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಸತ್ಕರ್ತೆಲರೂ, ತಪಸ್ವಿಗಳೂ. ರೂಪರೂ ದಾಸರೂರಾಗಿ

ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿರುವರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಮತದವರು ಹಿಂಸಾ ಬಿಟ್ಟು ವಿಧ್ಯಾ ವಂತರೂ ಆಚ್ಛಾರವಂತರೂ ಆಗುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶನು ದಯಪಾಲಿಸಲಿ ಎಂದು ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡ ದಿಂದ ಮರಾಠಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪಟ್ಟಣ ಕೋಡೇಲಿಯಾ ಹಾಲುಮತ ಕುರುಬ ಜನಾಂಗದವರು ಅತಿ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಬಂಕಾಪೂ ರದಲ್ಲಿರುವ ರಾ|| ರಾ|| ಶಿದ್ದಪ್ಪ ಹುಲಗೂರ ಇವರು ಈ ಗ್ರಂಥ ಬರೆಯಲಿ ಕೈ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಅಭಾವ ಮನ್ನಿಸುವೆನು.

ಮತಸೇವಕ,

ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ನೀಲಪ್ಪ ಹಳವಳ್ಳಿ

ಬಂಕಾಪೂರ.

॥ ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

॥ ೨೬ ಗಜಾನನ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರ.

(ಪ್ರವಾಣ ಸ್ತಂಭ ಪುರಾಣ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಸಂಹಿತೆಯ ೬೬ ನೇ

ಅಧ್ಯಾಯ ೧೦ ನೇ ಶ್ಲೋಕ.)

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಪುಣ ಕೈಲಾಸ ಶಿಖರೇ | ದೈತ್ಯೋ ಭೂತಕ್ಷೂರ ರಾಕ್ಷಸಃ |
ಸಾರ್ವತೀಂಜ ತಪಸ್ತಪ್ತಸ್ವ | ವಸಂತೀ ಭೇತಿ ದಾರುಣಂ |
ತೇನ ಮತ್ತೋ ಜಗತ್ಸರ್ವ | ಬಾಧಯಾ ಮಾಸ ರಾಕ್ಷಸಃ ||
ತದ್ಬಾಧಾ ಶಮನಾರ್ಥಂ ನೈ | ವೀರಭದ್ರೋ ಶಿವಾಕೃತಿಃ |
ವೀರೇಶ್ವರ ಯತಿ ಖ್ಯಾತಃ | ಕೌರಬೋ ಭೂತಹಾಶಯಃ |
ತಮೇವ ದೇವತಾಂ ಕೃತ್ವಾ | ಕೌರಬಾ ಭಕ್ತಿ ತತ್ಪರಾಃ |
ಅರ್ಚಯಂತಿ ಮಹತ್ಕೃತಂ | ಬೀರೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮನಂ || ೨೦ ||

ಭಿಲ್ಲಾಸುರನ ಜನನ.

ವಿಭಾಗ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಂದಾರಸೆಂಬ ಮಹಾಮಹಿಮನಿಂದ ಕೈಲಾಸ ಶಿಖರದಲ್ಲೆ ಭಿಲ್ಲಾಸುರ ದೈತ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಇವನು ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿ ತ್ರಿಜಗ ವನ್ನು ತಾನೇ ಆಳಬೇಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಗಿರಿಪಾದವಿಯನ್ನು ಕೂರಿತು ಅನ್ನ ನೀರುಗಳಲ್ಲದೆ ಏಕಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಪಾರ್ವತಾದೇವಿ ಅವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಏನು ವರವ ಬೇಡುತ್ತೀ ಬೇಡು ಎಂದು ಅನ್ನಲು ಆಗ ಅಸುರನು ದೇವಿ ನನಗೆ ಸುರರು, ನರರು, ರಾಕ್ಷಸರು ಇವರಿಂದ ಮರಣವಾಗಬಾರದು. ಎಂದೂ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಿಲ್ಲೇ ನನಗೆ ಮರಣವಾಗಬೇಕು ಎಂದೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದೇವಿಯು ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಯವಾದಳು.

ಭಿಲ್ಲಾಸುರ ರಾಕ್ಷಸನ ದಿಗ್ವಿಜಯ.

ದೇವಿಯ ವರದಿಂದ ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಭಿಲ್ಲಾಸುರನು ಅಲೆದಾಡುತ್ತ ತನಗೆ ಸುಯಾದ ವೀರರು ಯಾರು ಇರುವರೆಂದು ಹುಡುಕ ಹತ್ತಿದನು. ಅದೇ ಅವನಿಗೆ ಅಂಥ ವೀರರು ಒಬ್ಬರೂ ಸಿಗದಾದರು. ಆಗ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ವಾಯು, ವರುಣ, ಕುಬೇರ, ಕಾಲ ಯಮ, ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ನೋಡಲಾದ ಯಾವತ್ತೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು ದೇವ, ಯಕ್ಷ, ಗಂಧರ್ವ, ನರ, ಕಿನ್ನರ ನೋಡಲಾದವರನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಹುಬಲದಿಂದ ಗೆದ್ದು ಅನುರಣಾಗಿ ಮೆರೆಯಹತ್ತಿದನು. ಉಳಿದ ರಾಕ್ಷಸರು ಧರ್ಮವು ಸಿಮೂಲ ವಾಗುವಂತೆ ವೇದೋಕ್ತ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತ ಸಾಗಿದರು. ಆಕಳು ಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇರುವಂಥ ಊರುಗಳನ್ನೂ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಸದಾಚಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಆಸ್ಪದವು ದೊರೆಯದಾಯಿತು ದೇವತೆಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಗುರುಗಳು ಇವರನ್ನು ಯಾರೂ ಮನ್ನಿಸದಾರರು ಹು-ಹರಲ್ಲ ಭಕ್ತಿ, ಯಜ್ಞ, ಜಪ, ದಾನ ಇವು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳದಾದವು. ಜಗತ್ತಿನ ತುಂಬ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವಾಗಿ ಧರ್ಮದ ಹೆಸರು ಉಳಿಯದಂತಾಯಿತು. ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸರ ಭಯಂಕರ ಅನೀತಿಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂಸೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಪಾಪ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಮತಿ ಉಳಿಯ ಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಿಲ್ಲಾಸುರನು ಸುರಲೋಕದಲ್ಲಿ ದಾಳಿ ಇಡಲು ಅವನ ಶಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಎದುರು ನಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವತ್ತೂ ದೇವತೆಗಳು ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ಯಮ, ಹರಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಹೆದರಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರನಿಗೆ ಮೊರೆ ಇಡಲು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ವೀರೇಶ್ವರನ ಜನನ.

ಶ್ರೀ ಶಂಕರನು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೋಪಾರೂಢನಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನ ಮುಖವ ನೋಡಿದನು. ಶಿವನ ಕೋಪ ತೇಜಾಂಶವು ವೀರೇಶನ ರೂಪಾಗಿ ಈಶನ ಮುಂದೆ ನಿಂತನು. ಈಶನು ಅವೇಶದಿಂದ ವೀರೇಶನಿಗೆ ಭಿಲ್ಲಾಸುರ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದು ಬೀರೇಶ್ವರನಾಗೆಂದು ವರವಿತ್ತನು. ಆಗ ವೀರೇಶನು

ತನ್ನ ಸತಿಯಾದ ಭದ್ರಕಾಳಿಗೆ ನೀನು ಕವಳೇಶ್ವರಿ ಎಂಬ ನಾಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಭದ್ರಕಾಳಿಯು ಸತಿಯಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕವಳೇಶ್ವರಿ ಎಂಬ ನಾಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದಳು. ಆಗ ವೀರೇಶ ಕವಳೇಶ್ವರಿಯವರು ಕೋಪಾರೂಢರಾಗಿ ಭಿಲ್ಲಾಸುರ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

ಭಿಲ್ಲಾಸುರನ ಮರಣ.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಿಲ್ಲಾಸುರನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಅವನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲೈ ದೈತ್ಯನೇ ನಿನ್ನ ಗರ್ವವನ್ನು ಮುರಿದು ನಾಶ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಈತನ ಮಗನಾದ ವೀರೇಶನೇ ಬಂದಿರುವೆನು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲು ಎಂದು ಘರ್ಜಿಸಿದನು. ಆಗ ಭಿಲ್ಲಾಸುರನು ವೀರೇಶನನ್ನು ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಎಲೋ ಮೂರ್ಖನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಹು ಬಲವಿಂದ ಹೊಡೆದು ಫಲಾಯನ ಮಾಡಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನ ಬಿಂಕದ ಮಾತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು. ಆಗ ವೀರೇಶನು ಎಲೈ ಪಿಶಾಚಿಯೇ ಕೇಳು ನಾನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮಗನಾದ ವೀರಭದ್ರನಿರುವೆನು ಈ ವೀರನ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಹಂಭಾಚಾರವನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ಬೇಡಲೋ ನೀಚ ದಾಸನು ಅನ್ನಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಿಲ್ಲಾಸುರನು ಎಲೋ ಮಂದಮತಿಯಾದ ವೀರನೇ ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಗರ್ವ ಬಂದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಈ ಸಮರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಶೂರತನ ನೋಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ರಣಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥವನಾಗು ಅನ್ನಲು ಅದಕ್ಕೆ ವೀರೇಶನು ಎಲೈ ಪಿಶಾಚಿ ರಕ್ತಸನೇ ನೀನು ದೇವಿಯ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಮರನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ಸೊಕ್ಕಾದ ನಿನ್ನ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡಬೇ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ ಮೂಢನೇ ಬರುವಂಥ ವನಾಗು ಈ ನಿನ್ನ ಅಗಣಿತವಾದ ಸೊಕ್ಕನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀನಿಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಂದಿರುವೆನು ಅನ್ನಲು ಆಗ ದೈತ್ಯನು ವೀರೇಶನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಎಲೋ ಪಬ್ಬಲಿಯಂತೆ ಅರ್ಭಡಿಸುವ ನಿನ್ನ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಮುರಿದು ನನ್ನ ಘಾತಗಾಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬ ಮಾಡಿಸಬೇ ದೈತ್ಯ ಕುಲಮಣಿಯಾದ ಭಿಲ್ಲಾಸುರನು ಬಿಡುವವನಲ್ಲ. ತಿಳಿಯಿತೇ ಎನ್ನಲು ಅವನು ಅಡಿದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲೋ ಅಧಮಾ

ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಿಳಿ ನಿಟ್ಟಲವುಗಳನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಕುಟ್ಟಿ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿ
ನರಿ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವೆನು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲು
ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉಭಯತರು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬರು ಬಿಡುವ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಖಂಡಿಸಿ ಅಸ್ತ್ರ
ಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಅಬ್ಬರವನ್ನು ನೋಡಿ
ಜಗತ್ತೇ ನಡುಗಿತು. ಆಗ ದೈತ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮ ನೋಡಿ ವೀರಭದ್ರನು ರಿದ್ರಾ
ಕಾರ ತಾಳಿ ಘುಡಿ ಘುಡಿಸುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪುಗೆ ಮಾಡಿ ಕೋಪಾರೂಢನಾಗಿ
ಎಲೋ ಛಿಲ್ಲಾ ಸುರನೇ ಈಗ ನಾನು ಬಿಡುವ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ
ತೆಗೆಯುವೆನೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಒಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದ ಪೆಟ್ಟು
ನಿಂದ ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ಆ ದುಷ್ಟನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಶಿಷ್ಕರನ್ನು ಕಾಲಿಸಿ
ದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ ಹೂಮಳೆಗೆ
ರೆದರು. ದುಂದುಭಿಗಳು ಮುಳುಗಿದವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕವಳೇಶ್ವರಿಯು
ಕಾಂತನನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಿದಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಉಭಯತರು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ
ತೆರಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ವರಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ತಾನು ಕುಲಕಂಠಿಕನಾದ ಬಿಲ್ಲಾ
ಸುರನನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಸಂಹರಿಸಿದನು ಅಂತಾ ಹೇಳಲು ಆಗ
ಅನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಶಿವನು ಮಗನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಎಲೈ ಮಗನೇ ನಿನ್ನ
ಕೀರ್ತಿ ದಿಗಂತರ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಛಿಲ್ಲಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದ ಕಾರಣ
ವೀರೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಶುಪಾಲಕರೂ,
ಸತ್ಯತೀಲರೂ, ದೃಢಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಅರ್ಯ ಜನಾಂಗ ಹಾಲುಮತ
ಕುರುಬರಿಗೆ ಕುಲದೇವನಾಗಿ ನೇರದು ಒರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಮಾಡಿ
ದನು. ಮತ್ತು ಕವಳೇಶ್ವರಿದೇವಿಗೆ ನೀನು ವೈಕುಂಠವತಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ
ಮಗಳಾಗಿ ಕನ್ನಿಕೋಮಾಲಿ ಎಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಬೀರೇಶನ ಮಡದಿ ಆಗೆಂದು
ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಅವ್ವಣೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬೀರೇಶನು ಹೇ ತಂದೆಯಾದ
ಶಂಕರನೇ ಆ ಹಾಲುಮತ ಕುರುಬರೆಂದರೆ ಯಾರು? ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಹಾಲುಮತ ಕುರುಬರ ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ಆದಕ್ಕೆ ತಿವನು ಹೇಳಲು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಎಲೈ ಮಗನೇ ಚಿತ್ತ ವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ಶ್ರೀಮತ್ ಸ್ವಸ್ತೀಸ ಸಮಸ್ತ ವರ್ಣಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದಾಗ್ಗೆ ನಾನೇ ರಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸೇವ ಸೇವಕತ್ವ ಬಂಟಿತ್ವವಿಲ್ಲವೇ ಹೋಗುವದೆಂದು ಶುದ್ಧ ಕಂಜನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಉದ್ಭವಿಸಿದನು ಆಗ ನನ್ನ ಆಪ್ತಜ್ಞೆಯಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸತಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿ ಸಹಿತ ಬಂದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತದಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಳಿತುಕೊಂಡೆವು. ಆಗ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿವ್ರ ಬರಲು ಸಿದ್ಧದಲ್ಲಿ ಲೋಲುಪ್ತನಾದೆನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಾ ವೇದಿ ಅನಂದ ಭರದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹಾಲುಮತ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂತಲೋ ಪಾರ್ವತಾದೇವಿಯ ಸಂತತಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕೆಂತಲೋ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮೊಲೆ ತೋರಿದವು. ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಸುರಿದು ವೈರ್ಧವಾಗಬಾರದೆಂದು ಬಬದ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಗಂಜಿನ ರೂಪ ಮಾಡಿದಳು. ಎಡದ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಎಚ್ಚತ್ತೆನು. ಈ ಅಟ ನೋಡಿ ಇದೇನೆಂದು ಗಿರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆನು. ಆದಕ್ಕೆ ಗಿರಿಜೆಯು ಇವುಗಳ ಪ್ರಾಣವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಅಂತಾ ಹೇಳಿದಳು. ಆದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಜೀವ ಕಳೆ ತುಂಬಿ ಇವರು ಅದಿಗೆ ಕರ್ತೃಗಳಾಗಿ ಪಶುಪಾಲ ನಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲೇಬೇ ಕೆಂದು ಅಲೋಚಿಸಿ ಗಂಡು ರೂಪಕ್ಕೆ ಮುದ್ದೆ ಪ್ಪನೆಂತಲೂ ಹೆಣ್ಣು ರೂಪಕ್ಕೆ ಮುದ್ದೆ ಪ್ಪನೆಂತಲೂ ನಾಮವಿಟ್ಟು ಸತಿ ಪತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅವರೇ ಹಾಲುಮತದವರೆಂತಲೂ ಕುರಿ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಕುರುಬರೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ಇವರು ಪಶುಪಾಲನ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಹೊಲ ನಾಗು ಮಾಡಿ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಧನಿಕರಾದ ಕಾರಣ ಇವರಿಗೆ ಧನ ಅಂದರೆ ದ್ರವ್ಯ ಘರ ಅಂದರೆ ಮನೆ ಹೀಗೆ ಧನಗರರೆಂತಲೂ ನಾಮವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯದಿಂದ ದೃಢಭಕ್ತರಿರುವರೆ- ಅವರಿಗೆ ನೀನು ಕುಲದೇವನಾಗಿ ಮೆರೆದು ಜೀರ್ಣೋತ್ಥರನಾಗಿ ಅನಂತ ಮಹಿಮೆ ಯನ್ನು ತೋರಿ ವವಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ

ಬರಬೇಕು. ನಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತಿಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಆಕೆಯ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತೇಜಾಂಶ ರೂಪವೇ ನಿನಗೆ ಕಂದನಾಗಿ ಜನಿಸುವನೆಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು. ಆಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳು ಮರಿದಳು.

ಬೀರೇಶನ ಜನನ.

ಹರನ ಅವಸ್ಥೆಯಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾಣಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿದಳು. ಆವಾಗ್ಗೆ ಆಕೆ ಗರ್ಭವ ಧರಿಸಿ ನವ ಮಾಸ ತುಂಬಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಕಾಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಜನಿಸಿದಳು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರ್ಷಯುಕ್ತವಾದ ವಂದನ ರೂಪದ ಮಗನನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಬೀರೇಶ್ವರನು ಜನಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗೈದರು. ದೇವದಾಂಡುಭಿ ವೊಳಗಿದವು ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯು ಆನಂದದಿಂದ ಚನ್ನಾಗಿ ಪಾಲನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ನೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅತೀರರವಾಣಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಸರಸ್ವತೀ ದೇವಿಯೇ ಈ ನಿನ್ನ ಕಂದನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಜೋಪಾನವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾಡಿದರೆ ಅನೇಕ ತರದ ಕಷ್ಟ ಅನುಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವದು ಕಾರಣ ಈ ಕೂಸನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ನೈದು ಕಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕು ಅಂತಾ ಹೇಳಿತು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಬರಬಾರದ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದು ತೋಲಿ ಬಳಲಬೇಕಾದೀತು. ಮತ್ತು ಆ ಕೂಸನ್ನು ಈಶ್ವರನೇ ಸಂರಕ್ಷಣ ಮಾಡುವನು ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಅಂತಾ ಹೇಳಿತು. ಅನ್ನಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಬಹಳೇ ದೇವವಾಯಿತು. ಆಯ್ಯೋ ದೈವನೇ ನಾನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಹಡೆದ ಮಗನನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕಾಯಿತೇ ಅಂತಾ ಬಹಳ ದುಃಖ ಮಾಡಿದಳು. ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲೆಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಕೂಸನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬರಬೇಕೆಂದು ಚಾರರನ್ನು ಕಳಿಸಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರು. ಆವಾಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಹೀರುತ್ತಾ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಷ್ಟದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಶಿವನು ವಾಯುದೇವನಿಗೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ತೂಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ

ದನು. ಅವರಂತೆ ವಾಯುದೇವರು ತೂಗಿದನು. ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸ್ವತಃ ಬಂದು ಸುರಸಾರಿಯಲ್ಲಿಗೂ ಕೂಡಿ ಆರೋಗಶಿ ಮಾಡಿ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆ ಕೂಸಿಗೆ ಬೀರೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮವನ್ನಿಟ್ಟು ಜೋಗಳ ಪಾಡಿದರು. ಅವನ ಬೆರಳಲ್ಲಿ ಅಮೃತವನ್ನಿಟ್ಟು ಜೋಪಾನವಾಗಿದ್ದು ಅಕ್ಕು ಮಾಯಸ್ವನಿಗೆ ಬಲಿದು ಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಿ ಮೆರೆಯೆಂದು ಹರಿಸಿ ದೇವರೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಹಾಗೂ ಗಿರಿಜೆಯು ಧರೆಯೊಳು ರಿಪುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಪವಾಡಗೈದು ಮಹಿಮೆ ನೆಂದು ಬಾಳು ಅಂತಾ ಹರಿಸಿಹೋದಳು. ಕಾಮಧೇನುವಿಗೆ ನೀನು ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಆವಾಗ್ಗೆ ರಜಕಾ ದ್ರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕೊಲ್ಲೆ ಪಾಕಿಗೆ ಬಂದರು.

ಐದು ಮಂದಿ ದೇವಗನ್ನೇರರ ಉದರದಿಂದ

ಐದು ದೇಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಜನನವಾದದ್ದು.

ಹಿಂದಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಒಂದು ವಟವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈ ವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕೂತ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಗರ್ಭವತಿಯರಾಗಲಿ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಐದು ಮಂದಿ ಗಂಧರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಆ ವಟವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂದ್ರಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ವರವಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಗರ್ಭವತಿಯರಾದರು. ಆಗ ಅವರು ಬೆದರಿ ಇದು ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಈ ಗರ್ಭದಿಂದ ನಮ್ಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಸುರರು ನಮ್ಮನ್ನು ದಂಡಿಸುವರು. ಎಂದು ವ್ಯತಿರೇಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉಗುರುಗಳಿಂದ ತಿಳಿ ಐದು ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಮೇಲೆ ಗಂಧರ್ವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಟ್ಟ ಐದೂ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸುಗಳು ತೇಲುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಹೊಳೆಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಮರಾಜವೆಂಬವನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದನು. ತೇಲಿಬಿರುವ ಕೂಸುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಹೇಮಣ್ಣನೆಂಬವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸು ದೊರೆತದ್ದು.

ತನ್ನ ಅಧಾಂಗಿವಿಯಾದ ಶಾಂಭವಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆ ಐದೂ ಹೆಣ್ಣು ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಶಾಂಭವಿಯು ಆ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿ ಸಂತೋಷನೆಂಬ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಳು. ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದಳು. ಹೇ ದೇವರ ದೇವನಾದ ಶಂಭುವೇ ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ ಎಂದು ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು. ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೋಪಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಊರಲ್ಲಿಯ ಮಾಂಗಳ್ಯವತಿಯರಾದ ವನಿತೆಯರನ್ನೂ ಯಜಮಾನಿಯರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಐದೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಯಿ ಮಹಾಂಕಾಳಿ, ಮಂಕಮ್ಮ, ಅಕ್ಕು ಮಾಯಮ್ಮ, ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಹಾಡಿ ಹರಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರಲ್ಲಿರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಶಾಂಭವಿಯ ಕೂಸುಗಳಿಗೆ ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಆ ಕೂಸುಗಳು ಮತಿವಂತ ರಾಗಿ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ತಂದೆಯ ಸಂಗಡ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುವದಕ್ಕೆ ದಿನಾಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ಒಂದು ದಿನ ಐದೂ ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಿ ಹೇವಳಿ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳದ ಹತ್ತರ ಇರುವ ಒಂದು ವಟವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ತೊಟ್ಟಿಲವನ್ನು ಐವರೂ ನೋಡಿದರು. ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಅಳುವ ಚೀರುವ ಕೂಸಿನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಇದು ಎನು ಸೋಜಿಗವೆಂದು ಆ ನಾರಿಮಣಿಯರು ನಾ ಮುಂದೆ ನೀ ಮುಂದೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಆ ಕೂಸಿನ ತೊಟ್ಟಿಲವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿದರು. ಆ ಕನ್ಯೆಯರು ಎವೆ ಇಕ್ಕದೆ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ ಈ ಕೂಸನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ, ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಜಗಳಾಡಹತ್ತಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಅಂದರೆ ಅಕ್ಕಮ್ಮನೆಂಬವಳು ಅಂದದ್ದೇ ನಂದರೆ ನಾನು ಒಂದು ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವತ್ತರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಆಗ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು

ಹೇಳು ಅಂದರು. ಅಕ್ಕಮ್ಮನು ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಸಾಂಬಿತಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಉಡಿ ಒಡ್ಡ ಬೇಕು. ಸದಾಶಿವನು ಈ ಕಂದನನ್ನು ಯಾರ ಉಡಲಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವನೋ ಆಕೆಯೇ ಈ ಕಂದದ ಶಾಯಿಯು ಅಂತಾ ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಮಹದೇವನ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡ ಹತ್ತಿದರು. ಜಗತ್ತಿನ ಪಾಲನ ಮಾಡುವಂಥ ದೇವರ ದೇವನಾದ ಶ್ರೀ ಶಂಕ ರನು ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಆ ಕಂದನನ್ನು ಅಕ್ಕ ಮಾಯವ್ವನ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು.

ಅಕ್ಕ ಮಾಯವ್ವನಿಗೆ ಬೀರೇಶನು ದೊರೆತದ್ದು.

ಅಕ್ಕ ಮಾಯವ್ವನು ಆ ಕೂಸನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹರುವದಿಂದ ಲೋಲಾ ಡಿದಳು. ಸಾಕ್ಷಿತ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪದಿಂದ ಆ ಮಗುವಿನ ಮುಂದಿನ ಯಾವತ್ತೂ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಅಕ್ಕ ಮಾಯವ್ವನಿಗೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಕಂದನಿಗೆ ಬೀರೇಶ್ವರನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಚನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿ ರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇಂದುಧನು ಆ ಶಿಶುವಿನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ವರದ ಹಸ್ತ ವನ್ನಿಟ್ಟು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ವರವೇನೆಂದರೆ:— ನಿನ್ನ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಲಿ. ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ಶಿವಬೀರನೆಂದು ಹೆಸರು ಬೀಳಲಿ. ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ರೇವಣಶಿಷ್ಯಶ್ವರನು ಗುರುವಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು. ಇತ್ತ ಅಕ್ಕ ಮಾಯ ವ್ವನು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಕಂದನನ್ನು ಹಾಗೂ ತೊಟ್ಟಿಲವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಯಾವತ್ತರೂ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಚಾಮರಾಜನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಪಾಂಭವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂದದ್ದು ನಮಗೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೂಸನ್ನು ಶಂಕರನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವನು. ಈ ಬಾಲಕನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಆ ಬಾಲ ಕನು ಮರಿ ಉಂಡ ಎಂಜಲದ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಟೆ ತೆಗೆದು ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಈ ಸಂಗತಿ ಶಿವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಅವನು ಅಕ್ಕ ಮಾಯವ್ವನಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪ ತೋರಿ ಅಂದದ್ದು:—

ಸುರನಾರಿಯು ಕುರಿಯಾಗಿ ಬೀರೇಶನಿಂದ

ಶಾಸನವೋಚನೆ ಆದದ್ದು.

ನಿಮ್ಮ ಕುರಿಯ ಹಿಂಡಿನೊಳಗೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿಯ ಸುರನಾರಿಯೊಬ್ಬಳು ಗಿರಿಜೆಗೆ ನಿದಿಸಿದ್ದಳು. ಆಗ ಗಿರಿಜೆಯು ಆ ನಾರಿಯಳಿಗೆ ಸೀನು ಭೂತಳಾದಿ ಕುರಿಯಾಗಿ ಕುಟ್ಟು ಎಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಸುರನಾರಿಯು ಗೌರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಶಾಪಮುಕ್ತ ಮಾಡು ದೇವಿ ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಗಿರಿಜೆಯು ನಿನ್ನ ಹಾಲನ್ನು ಬೀರೇಶನು ಯಾವಾಗ ಕುಡಿಯುವನೋ ಆಗ ಶಾಪಮುಕ್ತಳಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬರುವಿ ಅಂತಾ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಕೊರಳು ಮಲೆಯುಳ್ಳ ಕಂಚುಬೋಳಿಯ ಕುರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಆ ಕಂಚುಬೋಳಿಯ ಕುರಿಯ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದೆಯೆ ದೇವನು ಅಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಅಕ್ಕಮ್ಮನು ಕುರಿಯ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಆ ಕುರಿಯ ಕೊರಳ ನೊಲೆಯ ಹಾಲು ತಂದು ಕುಡಿಸಿದಳು. ಆಗ ಗಂಧರ್ವಳು ಶಾಪಮುಕ್ತಳಾಗಿ ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದಳು

ಅನೇಕ ಪವಾಡ ಮಾಡಿದ್ದು, ಬೆಳ್ಳಿಗುತ್ತಿಗೆ ಹೋದದ್ದು.

ಆ ಮೇಲೆ ಗುರುವಾದ ಶ್ರೀ ರೇವಣಶಿಷ್ಯ ಶ್ವರನು ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಭೋದ ಮಾಡಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಸೀನು ಕುರುಬರ ಕುಲದೇವನಾಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಗುರುವು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ನಡೆದನು. ಇತ್ತ ಬೀರೇಶನು ಚಂಡಿನ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತ ಲಿಂಗಬಸವ್ವನೆಂಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಚಂಡಿ ನಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ಆ ಹುಡುಗನು ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ಆಗ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಅಳುತ್ತ ಬರಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೀರೇಶನು ಗುರು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಣ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗಬಸವ್ವನ ಪ್ರಾಣ ಪಡೆದನು ನೆರೆದ ಜನ ರೆಲ್ಲರು ನೋಡಿ ಇವನು ನರಮನುಜನಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಶಿವನ ಅವತಾರವೆಂದು ಹರಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಅಕ್ಕಾ ಮಾಯಮ್ಮನು ತಮ್ಮ ನನ್ನು ಕರ ಕೊಂಡು ಬೆಳ್ಳಿಗುತ್ತಿಗೆ ಹೊರಟಳು. ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೀರೇಶನು ನಾಗನಾಗಿ ಆ ಹುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕನು. ಪುನಃ ಬಂದು

ಅಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತದ ನಾಗವಾಣನೆಂಬ ಪುರವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೊಸವನು. ಆ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಿಗುತ್ತಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ನೋಡಿ ಇವರು ಮಹಾ ಮಹಿಮರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿದರು. ಹೇಮಣ್ಣನೆಂಬ ಹಿರೇ ಕುರುಬನು ನೀವು ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ಪುರ ಯಾವದು? ನಿಮ್ಮ ದೇವರೇನು? ಈ ಹುಡುಗನು ಯಾರು? ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕ ಮ್ಮನು ಇವನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಬೀರೇಶನು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅಕ್ಕಮಾಯ ಮ್ಮನು. ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ ಮಂವಾರಗಿರಿ ಎಂಬ ಊರು ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೇಮಣ್ಣನ ಸತ್ತ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಯ್ಯುವಾಗ ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಚಲ್ಲಿಸಿ ತಾನು ಮಂತ್ರ ಪಠಣ ಮಾಡಿ ಸತ್ತ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ತಾನು ಮೆರೆದನು. ಹೇಮಣ್ಣ ನು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವೆರಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಹೇಮಣ್ಣನೆಂಬುವವನು ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವರೆಂದು

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಸರ್ವರೂ ನಡೆಯುವಂತೆ

ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು.

ಆ ಮೇಲೆ ಹೇಮಣ್ಣನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಕುರುಬರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಈ ವ:ಹಾಮಹಿಮರು ನಿನ್ನಿನ ದಿನಸ ಜೇನೆಯಿಂದ ಸತ್ತ ಕೆಲವು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಕುಲ ದೇವರೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಇವರಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಒಂದು ಕುರಿಯ ನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕುರಿ ಹಿಂದಿಗೆ ವಾಲಿಸ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಇಡುವೆನು. ಅಂತಾ ಹೇಮಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಕುರಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಅವುಗಳನ್ನು ವಾಲಿಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಮಣ್ಣನ ಮಗನು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಮರು ದಿನ ಯಾವತ್ತೂ ಹಾಲುಮತ ಕುರುಬರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅಕ್ಕ ಮಾಯಮ್ಮನಿಗೆ ಗುಡಿ

ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಹಾಕಿರುವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಈ ಧರೆಯಲ್ಲಿಯ ಯಾವತ್ತೂ ಕುಲಬಾಂಧವರಿಗೆ ಈ ವೇವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಅರುಹಿ ಇವರಿಗೆ ನಡೆಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದರು. ಈ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ದಾವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇತ್ತ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಬೆಳ್ಳಿಗುತ್ತಿಯಲ್ಲಿರತ್ತಿರಲು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ದಾನಶೂರನಾದ ಹೇಮಣ್ಣನ ಮಗನು ರೋಗದಿಂದ ಮರಣಹೊಂದಲು ಆ ಸತ್ತ ಮಗನನ್ನು ಶೋಕ ಮಾಡುತ್ತ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಬೀರೇಶ್ವರನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಅವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಭಂಡಾರ ಭಸ್ತು ಹೆಚ್ಚಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದಿಂದ ಪಡೆದನು. ಆಗ ಆ ಮಲ್ಲಿನೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯು ಸಜೀವನಾಗಿ ಬದುಕಿದನು. ಮತ್ತು ಅವಳ ಊರಲ್ಲಿ ಕುಡುವಕ್ಕಲಿಗನಾದ ಮುದ್ದಪ್ಪನೆಂಬವನ ಮಗ ಬಿಕ್ಕನೆಂಬವನು ಮರಣಹೊಂದಲು ಅವನನ್ನು ಸಹ ಭಸ್ತು ಲೇಪಿಸಿ ಬದುಕಿಸಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಲವು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೆರೆದನು. ಹೀಗಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಜನರೆಲ್ಲರು ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವನೆಂದು ನಡೆಯಹತ್ತಿದರು. ಆವಾಗ್ಗೆ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒರಲು ಅಕ್ಕ ಮಾಯವ್ವನು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತಜನರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವನು. ಅವನ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕನ್ಯೆಯು ವೈಕುಂಠವತಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮಗಳಾದ ಕನ್ಯೆ ಕೋಮಾಲಿ ಎಂಬವಳು ಇರುವಳು. ಆಕೆಯು ಲೋಕೈಕ ಸುಂದರಿಯೂ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುತೀಲಿಯೂ ಇರುವಳು. ಆಕೆ ಈ ಬೀರೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಲೋಕಮಾತೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಾದೇವಿಯ ಪೂಜೆಗೈಯುತ್ತಿರುವಳು ಹಾಗೂ ಬೀರೇಶ್ವರನ ಸಹೋದರ ಸೊಸೆಯಾಗಬೇಕು. ಈ ಕನ್ಯಾ ರತ್ನವನ್ನು ತಂದು ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂತಾ ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಯಾವತ್ತೂ ಭಕ್ತರು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದರು. ಆಗ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಹೇ ಅಕ್ಕಾ

ಆ ಕಸ್ಯೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವನು ನನ್ನ ಪೇಲೆ ಏನೋ ಒಂದು ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಸಿಟ್ಟುಗಿರುವನು. ಕಾರಣ ನಾನೇ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಕಸ್ಯೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದು ತರುವೆನು. ಅಂತಾ ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವನು. ಅವರನ್ನು ನನ್ನ ಲೀಲಾ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನೋಸ ಮಾಡಿ ತರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅಕ್ಕ ವಾಯವ್ಯನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹರಿಸಿ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಯಾವಿಯಾಗಿ ಗುಪ್ತದಿಂದ ವೈಕುಂಠ ಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನು. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಮಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಾಧಿಸಿ ಅವನ ಬಲವನ್ನು ತನ್ನ ವೀರ ಅವತಾರದಿಂದ ಮರ್ದಿಸಿ ಆ ಕಸ್ಯೆಕೋಮಲಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಾಯು ವೇಗದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ತಾನು ಅರೋಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಟ್ಟಣ ಕೋಡೇರಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಕೊಂಡು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಬೇಡಿದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆಳ್ಳಗುತ್ತಿ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಬೀರೇಶನ ವಿವಾಹವಾದದ್ದು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಕ್ಕ ಮಾಯವ್ಯನಿಗೂ ಸರ್ವ ಭಕ್ತಾದಿ ಜನರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಲಗ್ನ ಸಮಾರಂಭ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ವರು ನಿಂತು ಕೊಂಡರು. ಆಗ ಸಟ್ಟಣದ ಪ್ರಮುಖ ಜನರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಊರು ಶ್ರಿಂಗಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಪರಿಚಾರಕರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪ ರಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರದಿಂದ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಮಂಟಪ ರಚಿಸಿದರು. ಅಂಥ ಸುಂದರ ಮಂಟಪವು ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಸರ್ವರಿಗೂ ವಿವಾಹದ ಓಲೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿದರು. ಆಗ ಸುಮಂಗಳಿಯರು ಬಂದು ವಧುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರಿಸಣ ಕುಂಕುಮ ಲೇಪಿಸಿ ಮಂಗಳ ಪಾಡಿದರು. ಆಗ ಶ್ರೀ ರೇವಣದ್ವಾರ ಬಂದು

ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಸಿಂಹದ ಮೂಲಕ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಗ್ನಿ ಸರ್ವರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಕ್ಷರಾರೋಪಣೆ ಮಾಡಿ ಹರಿಸಿ ಜಯಘೋಷ ಮಾಡಿದರು. ವಿವಾಹ ಕಾರ್ಯ ಅತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಜರುಗಿತು. ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಮ್ಮ, ಬೀರೇಶ್ವರ, ಕನ್ಯೆ ಕೋಮಾಲಿಯವರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬೀರೇಶನು ಶಿಷ್ಯ ಮಾಳಿಂಗನನ್ನು ತರುವಿಕೆ.

ಅಂಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟುವನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದು ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಬಿಲ್ವಾಡಪುರದ ಅರಸು ತುಕ್ಕಪ್ಪನೆಂಬವನು ಮಹಾ ವೈಭವ ಶಾಲಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕನ್ಯಾಬಿಂಬಿಯು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿರುವವನು ಹುಟ್ಟಿ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞನಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದು ತನಗೆ ಒಬ್ಬ ದೇವಾಂಶದ ಗುರುವು ಬೇಕೆಂದು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ವರ್ತಮಾನವು ಚರರ ಮುಖದಿಂದ ಬೀರೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಬೀರೇಶನು ಬಿಲ್ವಾಡಪುರದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆ ವಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಜಲಮಾಯಿದೇವಿಯ ಗುಡಿ ಇದ್ದು ಅತಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಜಲಮಾಯಿ ಕೆರೆ ಎಂಬುವದು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಜಲಮಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆ ಕೆರೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಅರಸು ತುಕ್ಕಪ್ಪನ ಸಾವಿರಾರು ಕುರಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಚರರು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆಗ ದೇವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಜಯಿಸಿ ಶಿಷ್ಯನು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಆಗ ಮಾಯೆಯು ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಯಾವತ್ತು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮಾಯೆ ಮಾಡು. ನನ್ನ ವರದಿಂದ ಶಿಷ್ಯನು ದೊರಕುವನೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಆ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮಾಯೆ ಮಾಡಿದನು. ಕುರಿ ಕಾಯುವ ಆಳುಗಳು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ತುಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ತನ್ನ ರೈತರನ್ನೂ ಒಡ್ಡೋಲಿಗದ ಜನರನ್ನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನೋಡಲು ಕೆರೆ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವವನು ಮಹಾ ಮಹಿಮನಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರಿಂದಲೇ ಈ ಕಾರ್ಯ ಆಗಿದೆ ಕಾರಣ ಅವರನ್ನೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ

ಪದೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಪೋಚಿಸಿ ಆತನ ಮದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅವಾಗ್ಗೆ ಅವರನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅತೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಶುರಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹೊರದಿಸಿದನು. ಆಗ ತುಕ್ಕಪ್ಪನು ಹೇ ಮಹಾಮಹಿಮನೇ ಇಂಥ ಅಘಟಿತ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೀರೇಶನು ಎಲೈ ಅರಸುಮಗನಾದ ತುಕ್ಕಪ್ಪನೇ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾಣಾಬಾಯಿ ಉದರದಲ್ಲಿ ವೀರ ಮಹಾಳಿಂಗನು ಹುಟ್ಟಿರುವನು ಅವನು ಶಿಷ್ಯನಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವನು ಮಹಾದೇವನಿಂದ ವರವು ಪಡೆದು ಹುಟ್ಟಿರುವನು. ಅವನು ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾದಿಂದ ಮೆರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ನಿನ್ನಂಥ ಮಹಿಮನಾದ ನನ್ನ ಕುಲದೇವನೇ. ನಿನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿ ಆಗ ಮಹಾಳಿಂಗನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಸರ್ವರಿಗೆ ಅತೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವನೆಂದು ಪೂಜಿಸಿ ವರ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ತುಕ್ಕಪ್ಪನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಕರೆತಂದು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಹು ಭಕ್ತಿ ಪರಪಠನಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಧರ್ಮಬೋಧ ಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ನಿದ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಮಹಾಳಿಂಗನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ದೇಶ ಪ್ರಯಾಟನ ಮಾಡುತ್ತ ಬಿಲ್ವಾಡ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಗ ವೀರ ಮಹಾಳಿಂಗನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇ ದೇವನೇ ಹಾಲು ಮತ ಕುರುಬರೆಂದರೆ ಯಾರು? ನೀನು ಇವರಿಗೆ ದೇವನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವಿ.

ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶನು ಹಾಲುಮತ ಕುರುಬರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಇವರ ಪೂರ್ವಾಪರ ಹೇಳಿಕತ್ತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಬೀರೇಶನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಎಂದದರೆ:— ಹೇ ತಿಷ್ಠೋತ್ತಮನೇ ಶ್ರೀಮತ್ ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ವರ್ಣಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಅಷ್ಟತನಗಳು ಇಲ್ಲದೆಂದೂ ನಿರ್ಬಯಲವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪ ನೀಕ್ಷುಲ ಲಿಂಗವು ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಗದುದ್ಭವವೆ ವಿಲಾಸದ ನೆನಪು ದೋರಲು ಆ ನೆನಪಿನ ಮಂತ್ರದಿಂದ ತನ್ನ ಚಿತ್ತ ಪ್ರಭಾಸಮರ್ಥ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂದುಗೊಂಡು ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಹಾಲಿಂಗ ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಆ ಮಹಾಲಿಂಗವೇ ಸಂಚಮುಖವನ್ನೈದು ಸುಷಕಲಾಶಕ್ತಿ ಏಕವಾದ ಪರಶಿವನೆನಿಸಿದ ಆ ಪರಶಿವನ ನೆನಪು ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅಷ್ಟ ತನುಗಳು ಪುಟ್ಟಿದಂತೆ ದೋಡೆ ಆ ಪರಶಿವನ ಸದ್ವೈಭವತ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ವಾತು ದೇವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಪ್ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಘೋರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಾಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ಈಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಹುಟ್ಟಿತು. ಗೌಪ್ಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಹುಟ್ಟಿತು ಮನದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ಹುಟ್ಟಿದನು. ನಯನದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವನಿಂದ ಅಷ್ಟ ತನುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು ಅಷ್ಟ ತನು ಯುಕ್ತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವೆಂತೆಂದೋಡೆ ನೋಡಲಲ್ಲಿ ವಿರಾಟ ಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದ ಚೈತನ್ಯಸ್ವದದಲ್ಲಿ ವಾಯು, ಆ ವಾಯುವಿನ ಮೇಲೆ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಕಪ್ಪರ ಆ ಕಪ್ಪರದೊಳಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನಾಂತರದಲ್ಲಿ ವಾರಿ ಪೂರಿತವಾಗಿದ್ದ ಭೈರವರ್ಣದ ನೀರು ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತಾವರೆಯ ಕಮಲ ಆ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸಿಂಹ ಪೀಠ ಆ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಆಧಾರ ಶಕ್ತಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಳು. ಆ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾವರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ದಶಕೋಟಿ ಯೋಜನಾಂತರದ ಕೂರ್ಮನಿಹನು. ಆ ಕೂರ್ಮನ ಜಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನತೆಯಿಂದ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಮಹಾಶೇಷ ಒಂದೊಂದು ಪೆಡೆ ಯೋಜನದಗಲವು. ಇಂಥ ಪೆಡೆ ಸಾವಿರಂಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪುವದು. ಇಂತಪ್ಪ ಫಣಿರೂಪನ ಫಣಾಮಣಿಯ ಮೇಲೆ ಸರ್ವ ಆಧಾರಮಪ್ಪ ಅಂಡಮಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಈಶ್ವರನು ಇಂತಪ್ಪ ಅಜಾಂಡಮಂ ನಾನೇ ರಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸೇವ ಸೇವಕತ್ವ ಒಡೆಯ ಭಂಟತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದೆಂದು ತನ್ನ ರಜಸ್ಸಹಂಕಾರದಿಂದೆಸೆಯಲು ಶುದ್ಧ ಕಂಜನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನುಡಿಸಿದನು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವಾಜ್ಞೆ ಪಡೆದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಈ ಉದ್ಭವವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಹರನು ಗಿರಿಜೆಯನ್ನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಸ್ನಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಈ

ಯಾವತ್ತೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನೋಡಿ ಅನಂದಭರಿತರಾಗಿರಲು ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರಾಲೋಲುಪ್ತನಾದನು. ಈ ಅನಂದವಾಯಕವಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮೊಲೆಗಳು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ತೋರೆದು ಹಾಲು ಚೆಮ್ಮಿ ಭೂಮಿ ಗೆ ಬೀಳಹತ್ತಲು ಒಲದ ಮೊಲೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ ಗಂಡು ರೂಪ ವನ್ನು ಮಾಡಿಸಳು. ಎಡದ ಮೊಲೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಹೆಣ್ಣು ನಿರ್ಮಿಸಿ ದಳು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಿವನು ಎಚ್ಚತ್ತು ಇದು ಏನೆಂದು ಕೇಳಲು:ಗೆ ಹೇ ದೇವಾ ಈ ಉಭಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು ಅದಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ದಿನ್ನು ವಿಸಿದಳು ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಿತ್ತು ಗಂಡು ಕೂಸಿಗೆ ಮುದ್ದಪ್ಪನೆಂತಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸಿಗೆ ಮುದ್ದವ್ವನೆಂತಲೂ ನಾಮಕರಣವಿತ್ತು ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಶುಪಾಲನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಭೂಮಿಗೆ ಒಡೆಯರಾಗಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಎಂದು ಆ ಎರಡೂ ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಸತಿ ಪತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಶಿವನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಗತಿಸಲು ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಅದಿಗೊಂಡನೆಂಬ ಓರ್ವ ಕಂದನು ಜನಿಸಿದನು. ಅವನು ಅದಮ್ಮನೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅಕೆಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ಆರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ (೧) ಅಮರಗೊಂಡ (೨) ಶಿವಗೊಂಡ (೩) ಬೀಸಗೊಂಡ (೪) ಮಹಾದೇವ ಗೊಂಡ (೫) ಮುದ್ದು ಗೊಂಡ (೬) ಕಡೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವದ್ಯ ಗೊಂಡ ಹೀಗೆ ಇದ್ದು ಅವರು ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸಡಗರದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿರಲು ವದ್ಯ ಗೊಂಡನ ಸಂತತಿಯ ಸುತರು ನಾಲ್ವತ್ತು ಗೋತ್ರಜರಾಗಿ ಮೆದೆಯುತ್ತಿರುವರು. ಅವರು ಗೌರಿಯ ಮೊಲೆ ಹಾಲಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಲುಮತದವರೆಂದು ಪ್ರಥಮ ಸತ್ವಾ ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಜನ್ಮಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿರುವರು. ಇದ ನ್ನು ಶಂಕರನಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಿನಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಮಹಾಳಿಂಗನಿಗೆ ಬೇರೇಶನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಮಹಾಳಿಂಗನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಬೇರೇಶ್ವರ ನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಕುರಿಗಳು ಯಾವಾಗ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಅವು ಕುರುಬರಿಗೆ ಹೇಗೆ ದೊರೆತವು? ಅದನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇ ಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಕುರಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ಶಿಷ್ಯ ಮಹಾಕಿಂಗನೇ ಕೇಳು:— ಒಂದು ದಿನ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಒಲಗ ದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ, ಹರಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಯಾವತ್ತೂ ಸರಮುನಿಗಳು ಕೂತಿರಲು ಆ ಸಭೆಗೆ ಭೃಂಗೀಶ ಬಂದು ನಾಟ್ಯ ಮಾಡಿದನು. ನಾಟ್ಯ ಮುದದ ಮೇಲೆ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಇದು ಗಿರಿಜೆಗೆ ಸಹನವಾಗದೆ ಅವಳು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಭೃಂಗಿಯು ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಏಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು ಅಂದದ್ದು— ವೀರ ಪುರಾತನರ ಕಾರಣ. ಬೇರೆ ಏನಿರುವದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು ನೀನೇ ಕೇಳು ಅಂದನು. ಆಗ ಗಿರಿಜೆಯು ಎಲೋ ಭೃಂಗೀಶ ನಿನಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿರುಲು ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಭಾನುಶೇಖರನಿಗೆ ಶರಣು ಮಾಡಿದ ಕಾರಣವೇನು ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಅದಕ್ಕೆ ಭೃಂಗೀಶ ಅಂದದ್ದು— ಹಡೆದ ತಾಯಿಯೇ ಕೇಳು. ಮೃಡನೊಬ್ಬ ನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಒಡೆಯನೊಬ್ಬನೇ ಜಗಕೆ ಧೃಡವೆಂದು ಶರಣು ಮಾಡಿದನು ಅಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಗಿರಿಜೆಯು ಎಲೋ ಭೃಂಗೀ ಬ್ರಹ್ಮ, ಹರಿ ಇಂದ್ರರು ನಮ್ಮವರಲ್ಲವೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಭೃಂಗಿಯು ತನ್ನ ಮೈದೊ ಗಲನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಬರೇ ಎಲುಬಿನ ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಪರಮೇಶ್ವರನೆದುರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿಯು ಈತನು ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೊ ಗೆದು ಅಸ್ಥಿಪಂಚರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತನೆಂದು ಭೂತಳದ ವಾಯುನಾಥನನ್ನು ಇವನ ಮೇಲೆ ತೂರಿದಳು. ಅದರೂ ಭೃಂಗಿಯು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಗಿರಿಜೆಯು ಕೊರವಂಜಿ ವೇಷ ತಾಳಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆದಿಶೇಷನ ಮುಂದೆ ನಾಡ ಸ್ವರಗಳ ಮಾಡಿ ನಲಿದಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಜೈತ್ರದ ವಾಯುವನ್ನು ತಂದು ಭೃಂಗಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡಲು ಗುಡಗೂಡಿಸುತ್ತ ಜೈತ್ರದ ಗಳಿಯು ಭೃಂಗಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಭೃಂಗಿಗೆ ತ್ರಿಶೂಲ ಕೊಡಲು ಆ ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ಊರಿಕೊಂಡು ಭೃಂಗಿಯು ನಿಂತಲ್ಲೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಭೃಂಗಿಯು ಹೀಗೆ ನಿಂತದ್ದು ನೋಡಿ ಗಿರಿಜೆಯು ಕಂಗೆಟ್ಟು ನಾಚುತ್ತ ಮೈಮೇಲಿನ ಅರಿವೆಯ ಸರಿವೆ ಇರದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಯ

ಹತ್ತಲು ಗಂಗಾಧರನು ಹೋಗಿ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕರೆದನು. ಈ ಪರಮ ರಹಸ್ಯ ನೋಡಿ ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವ, ಕಿನ್ನರರು, ವಿದ್ಯಾಧರರು ನಗಹತ್ತಿದರು. ಆಗ ಅತಿ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ನೀನೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತುಹೋಗಿ ಕುರಿಯ ಜನ್ಮ ತಾಳಿ. ಎಂದು ಅಸರಿಗೆ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಳು. ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ನಕ್ಕವರು ಕುರಿಗಳಾಗ ಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ನಕ್ಕವರು ಆಡುಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅಂದಳು. ಅದರಂತೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕುರಿಗಳಾಗಿ ದೇವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರೊಡನೆ ಕದಳಿ ಫಲಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಆ ಕುರಿಗಳಿಗೆ ಜೇ, ಜೇ, ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಅವು ಹೆದರದೆ ಬರಹತ್ತಿದವು. ಇವನ್ನು ಗಣಪತಿ, ನೀರಭದ್ರ, ವರಪ್ರಸಾದರು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದರು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ಮಾಧವ ಬ್ರಹ್ಮ ವೊಡಲಾದವರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಕುರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಯ್ದು ತುರ್ಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ದೇವ ಸಭೆಯವರು ಕಾಯುತ್ತಿರಲು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕಾಯುವ ಸರತಿ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಅವನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಅಂಬಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿ ತಾನು ಕುರಿಯ ಹಿಂಡು ತಕ್ಕೊಂಡು ಭೂತಳಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಹೀಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರಲು ಪಾರ್ವತಾದೇವಿಯು ಅಂಬಲಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಉಟಕ್ಕೆ ನೀಡಿದಳು. ಸತಿ ಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಹರುಷದಿಂದ ಉಂಡರು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದನು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ:— ನಾನು ಈ ನಾಡಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಮ್ಮಾ ಪುರವೆಂಬ ಊರ ಗೌಡನಾದ ಅದಿಗೊಂಡನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭೂಮಿಯ ದಾನವನ್ನು ಬೇಡುವೆನು. ಹೀಗೆಂದು ದೋಮಯ ಸುಟ್ಟು ಅದರ ಭಕ್ತ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪರ ಹಿಡಕೊಂಡು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರಿಜಡೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುರಿಯ ಕಂಬಳಿ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹಾವಿನ ಅಭರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಂಗುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತ್ರಿಶೂಲ ಹಿಡಕೊಂಡು ಅದಿಗೊಂಡನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಐದು ವೊಳದಷ್ಟು ಭೂಮಿಯ ದಾನವನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಗುರುವಿನ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಗೌಡನು ಭೂಮಿ ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ ಅವನು ಗುಹೆಯ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ

ಕುರಿಯ ಹಿಂಡನ್ನು ತಂದು ಆ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ತಾನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಕಂತೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಜಾಗಿಲಕ್ಕೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮುಖರೆಯಿಂದ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದನು. ಮುಚ್ಚಿದ ಕಂತೆಯ ಮೇಲೆ ಹುತ್ತ ಬೆಳೆದು ಗಿರಿಜೆಯ ಮುಖರೆಯ ಬೆಳೆದು ಮುತ್ತಲದ ಮರವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಕುರಿ ಹಿಂಡು ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟು ಆದಿಗೊಂಡನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಈ ಕುರಿಗಳು ನಿನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪದ್ಮಗೊಂಡನಿಗೆ ವಶವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಲೆಂದು ಅವನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲರು ಕುರಿ ಕಾಯ್ತು ಕುರುಬರು ಆಗಲಿ ಅಂತಾ ಹೇಳಿ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿ ಹೋದರು. ಅದರಿಂದ ಕುರಿ ಕಾಯುವವರಿಂದ ಕುರುಬರೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂತು. ಮತ್ತು ವಶಪಾಲನ ಮಾಡಿದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ಇವರಿಗೆ ಧನ ಅಂದರೆ ದ್ರವ್ಯ ಘರಾ ಅಂದರೆ ಮನೆ ಎಂಬುವದಾಗಿ ಇದ್ದದರಿಂದ ಧನಗರರೆಂಬ ನಾಮವು ಮಹಾ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಯಿತು. ನಾನು ಶಿವನಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು

ವೀರಗೊಲ್ಲಾಳನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಅನ್ನಲು ಆಗ ಶಿಷ್ಯ ಮಹಾಳಿಂಗನು ಪರಮಾನಂದಭರತನಾಗಿ ಹೇ ಮಹಾಪ್ರಭೋ ನೀನು ಈ ಕುಲಕ್ಕೆ ದೇವರಾಗಿ ಬಂದು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಪುನೀತರನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜ. ಇವರಲ್ಲಿ ಧೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆದವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಹೇ ಮಹಾಳಿಂಗನೇ ಕೇಳು ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಿ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವೀರಗೊಲ್ಲಾಳನೆಂಬವನು ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿ ಗಣಪದವಿ ಹೊಂದಿದ್ದು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಏನೆಂದರೆ— ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಕಾಯುತ್ತ ವೀರಗೊಲ್ಲಾಳನು ಇರಲು ಆವಾಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಭಕ್ತಮಹೇಶ್ವರರು ಶ್ರೀಶೈಲ ಗಿರಿಗೆ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಚಾಂಗು ಭಲೀಕಿ ಉಪೋ ಎಂದೂ ಹರ ಹರ ಮಹಾದೇವನೆಂದು ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ವೀರಗೊಲ್ಲಾಳನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಯಾತ್ರಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ನಾವು ಶ್ರೀಗಿರಿಮಲ್ಲೇಶನಾದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳ ಗಂಗೆಯ ಉದಕದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದ ಪೂಜಾ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆವು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ

లింగಗಳన్ను తరువేవు. అంతా దేవుని. అదన్న కేళి ఆ లింగద
 పూజే వాడివరే ఏను దొరియువదు. అంతా విరగొల్లాలను కేళి
 దను. ఎల్ల మగనా కేళు. అట్లెవ తంద లింగపూజేయ దృఢభక్తి
 యింద పూజే వాడివరే సకల అష్టైశ్వర్యము ప్రాప్తవాగి జ్ఞానవు
 సిద్ధిసి నోక్షద గోపదవి దొరకువదు. అంతా ఆ యాత్రికనాద
 జంగమను దేవులు ఆగ ఆ విరగొల్లాలను లింగపూజే మండదేకేందు
 అవను మనదల్ల నిర్భయ వాడి దే మహానుభావనే ననగే ఒందు లింగ
 తందుకొట్టరే బిందిగి దొన్న కొడువేనేందు దేవుని. అదన్న కేళి
 యాత్రికను నిన్న అసేక్షయంతే లింగ తరువేను. దొన్న తుంబిద
 బిందిగియన్న ఈగరే కొడు అంతా కేళిదను. అదక్కే ఒప్పి విర
 వాళంగను తన్న దడ్డియల్ల దొళిట్ట దొన్నిన బిందిగియన్న కొట్ట
 కళుదను. ఆ జంగమను అతి సంతోషవింద తక్కుండు దొరకు
 దొదను. ఆగ విర గొల్లాలను తన్న కురిగలన్న ఆళుగళిగే కాయ
 లిక్కదట్టిదను. తాను ఆ గుడ్డద మార్గదల్లి నింతు ఆ జంగమను
 యావాగ్గి బర.వనో లింగపూజేయన్న ఎందు వాడువేనో ఎందు
 మనదల్లి అలొచిసుత్త గద్దక్కే కొలు లొరికొండు జంగమన
 దాది నోడుత్త నింతుకొండేబిట్టను. ఆ వేళేయల్లి త్రిశ్రీల గి
 యింద తమ్మ పూజా తిరిసికొండు యాత్రీయ కేలస తిరిసికొండు
 గడిబిడియింద దాది హిదిదు బరహత్తిరువరు. అవే మార్గదల్లి నింత
 రువ విరగొల్లాలను నోడి బిందిగి దొన్న తక్కుండు దొద
 జంగమను దొన్న సిక్కితేంబ భరదల్ల లింగ మరేతు బందిదను.
 ఈ దాదియల్లి నింత విరగొల్లాలను కండ కొడలే గాబరియాగి
 ఏను వాడదేకేందు అలొచిసి దాదియల్లి బిద్దిరువ ఒందు కురి
 దిక్కియన్న తక్కుండు ఒందు అవన కేయల్లి కొట్టను. ఇదన్న
 యారిగొ తొరిసదంతే గుప్తదಿಂದ ఇట్టు పూజిసి దాలు నేవేద్య
 వాడి ఎసియేందు దేవుని. అదంతే విరగొల్లాలను తన్న కురి
 గళ దిక్కియ గొట్టరదల్ల పూజి వాడి దాలు ఎరేయదత్తిదను. దినా

ಲು ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೂವು ಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ಎರಿಸಿ ತನ್ನ ಕುರಿ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡಗಟ್ಟಿ ತಂದು ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಪೇವನ. ಹಸಿದುಬಂದಿ ರುವನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಾಲು ಎರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಂತೆ ದಿನಾಲು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಮನೆಗೆ ಹಾಲು ತಾರದೆ ಬಾಟಿಕೊಳ್ಳು ಬಾರದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ತಂದೆಯು ಬಂದು ನೋಡಲು ಅತಿ ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ಎಲೇ: ಮಗನೇ ನೀನೇನು ಮಾಡುವಿ ಹುಚ್ಚಾ. ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿ ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಗನು ಅಂದದ್ದು:— ತಂದೆಯೇ ನನಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಗುರುವು ಬಂದು ಲಿಂಗ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಸಿ ಹಾಕಿದ ದೃಢ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದರೆ ಶಿವನು ಒಲಿದು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಕೊಡುವನೆಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಎರೆಯುತ್ತಿರುವನು. ಅಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಚಂಡೇಶನಿಗೆ ಅತಿಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಆ ಲಿಂಗವೆತ್ತಿರ.ವದು? ಏನು ಹುಚ್ಚನೇ ಹಿಂಡಿದಹಾಲು ವೃಥಾವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲ! ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ವೀರಬಲ್ಲಾಳನು ತಂದೆಯ ಮಾತಿನ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡದೆ ದೃಢ ಶ್ವಯದಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲೆಯೇ ಲೀನನಾಗಿ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಕಡಿಸ ಬೇಡ ಹೋಗು ಎಂದು ಧಿಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಚಂಡೇಶನು ಜೈಯತ್ತ ಲಿಂಗವಿಟ್ಟು ಆ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಎಕ್ಕಾದದ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆಯಲು ಮಗನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಅತಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಎಡ ಬಲದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಕೊಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತಂದೆಯ ತಿರವನ್ನು ಕಡಿದು ಬಿಡಬೇಡನು. ಇದನ್ನು ಶಿವನು ಅರಿತು ಈತನ ವೀರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಆ ಕುರಿ ಹಿಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಂಗೋದ್ಭವನಾಗಿ ಪ್ರಕಟನಾದನು ಆಗ ವೀರ ಬಲ್ಲಾಳನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರನಿಗೆ ದೀರ್ಘದಿಂದ ನವ ಸ್ವಾರ ಮಾಡಿದನು. ಈ ವೀರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಈಶ್ವರನು ಏನು ಬೇಡುತ್ತೀಬೇಡು ಎಂದು ಕೇಳಲು ವೀರಬಲ್ಲಾಳನು ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಲಿಂಗವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಜವರು ಪ್ರಾಣಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಂಕರನು ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ಚಂಡೇಶನಿಗೆ ಬದುಕಿಸಿ ಅವನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗೋಲಿಗೆಲಿ ಲಿಂಗವೆಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಕಾಮಾಡಿದನು.

ಮತ್ತು ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿರ್ಬರಿಗೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಲಿಂಗವಿದ್ದ ಸ್ಥಳವು ಈಗ ಗೋಲಿಗೆಲಿ ಗ್ರಾನುವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದು ಮಹತ್ವದ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ಚರಿತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರರು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಮಹಾಕಿಂಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಮಹಾಕಿಂಗನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ನೀನು ಇಂಥ ಸದ್ಭಕ್ತರಾದ ಹಾವಿಮತದ ಕುರುಬರಿಗೆ ಕುಲದೇವನಾಗಿ ಮೆಲೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಮಾನ್ಯವಿದೆ. ಕಾರಣ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸೇವಕನಾಗಿ ಭೋಜೋಕ್ತದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಮೋಕ್ಷ ಪೊಂದುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಉಭಯತರ. ಅನಂದಭರಿತರಾದರು.

ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶನು ವೀರ ಮಹಾಕಿಂಗನು ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದು.

ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೋಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ಆ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದು ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತ ಹಾಲುಭಾವಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಭರ್ವ ಬೋಧ ಮಾಡಿ ಯಾವತ್ತರನ್ನೂ ಜಿಗ್ರತಗೊಳಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಂದ ಗುಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬೀರದೇವರನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ವಾಡಿದರು. ಅದರಂತೆ ಮಾಡಲು ಬಂದರು ಬಿಸ್ತಿ ಕೊಂಡರು. ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತ ಮೀಲಿಸುತ್ತಿ ಯಾಗಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡರು. ಮತ್ತು ಕಂತಳ, ಕಂಟಗ, ಕುಡ್ಲೀರ ಅಂಗ, ವಂಗ, ಕಾಂಬೋಡ, ಮಲಯಾಳ, ನೇಪಾಳ, ಕೇರಳ ದೇಶಗಳ ವರ್ವ ಟನ ಮಾಡುತ್ತ ಅನಂದಭರಿತರಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೋಧ ಮಾಡುತ್ತ ಬೆಳ್ಳಿಗುತ್ತಿ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲೆಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಬೀರೇಶನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟುನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಾನು ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಬಿಜ್ಜ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕರತೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇವನ ಹೆಸರು ಮಹಾಕಿಂಗನು. ಅವನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಮಾಯ ವ್ವನು ಬೀರೇಶನು ಮತ್ತು ಮಹಾಕಿಂಗನು ಮೂವರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂಕ

ಪುರನಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಬಂಕಾಪುರವು ಬಹು ಪುರಾತನ ಪಟ್ಟಣವಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಜೋಡು ಶಿವಲಿಂಗಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಬಂಕನಾಥನೆಂಬ ದೇವರು ಇರುವನು. ಅಲ್ಲಿ ಬ ಗೀ ಬಂಕಯ್ಯನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ತಪಸ್ವಿಯು ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಆ ಶಿವಲಿಂಗದ ಅನುಷ್ಠಾನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜೇಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಶಿವನಗುಡ್ಡವೆಂಬುದೊಂದು ಗುಡ್ಡವಿರುವದು. ಆ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಜನರಿಗೆ ಪೀಡೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೂ ಆ ಬಂಕಯ್ಯನೆಂಬ ಶಿವಶರಣನಿಗೂ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಬಂಕಯ್ಯ ವಾಕ್ತೃ ಕೆಲ ಜನರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಮಗೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತಾಪವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರ ಮತ್ತು ಮಹಾಳಿಂಗರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂಕನಾಥ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ದೈತ್ಯನ ಉಪಟಳವನ್ನು ಪುನಃ ಕೇಳಿ ಶಿವನ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಮರಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ದೈತ್ಯನು ಬೀರೇಶನ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಬೀರೇಶ್ವರನು ಅಂದನು. ಮತ್ತು ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಎಲ್ಲ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ (ಬಾವನ್ನ) ಐವತ್ತೆರಡು ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕರೆದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಬಿರುದಾವಳಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಬಿರುದಾವಳಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವು ಇಂತಿವೆ ದೇವಣ್ಣನಿಗೆ ಡೊಳ್ಳ, ಜಗದೇವನಿಗೆ ಚಂದ್ರವಾದ್ಯ, ಬುಳ್ಳನಿಗೆ ತಾಳ, ರಾಯನಿಗೆ ಕರ್ನಿ, ಮೆರೆವ ಕಳಿಂಗನಿಗೆ ಕೊಳಲು, ಕಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ ಕಾಳಿ, ಲಿಂಗಗೆ ಜಾಗಟೆ, ಸಂಗನಿಗೆ ಜಗಜಂಪು, ಮಲ್ಲಿನಿಗೆ ಚತ್ತರಗಿ, ಸೋಮಲಿಂಗನಿಗೆ ಡಂಕಾ, ಮಡಿವಾಳನಿಗೆ ನಿಶಾನಿ, ಲಿಂಗಬಸವ್ವನಿಗೆ ಚಿನ್ನಕಾಳಿ ಉಳಿದ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳು ಹೆಂಚಲ್ಪಟ್ಟನಂತರ ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರ ಶಿಷ್ಯ ಮಹಾಳಿಂಗ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕ ಮಾಯವ್ವ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಉದುತ್ತ ಬಾರಿಸುತ್ತ ಸಂಘ್ರಮದಿಂದ ಭೂತಾಳಸಿದ್ಧನ ಅಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಭೂತಾಳಸಿದ್ಧನು ಬಾವನ್ನ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟವಿಧಾನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರನಿಗೆ

ಬಿರದಂಕ ಬೀರಶಿವ ಎಂಬ ನಾಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮೃಷ್ಯಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಈಗಲೂ ಬಂಕಾಪುರದ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಂಕದ ಖಾನಂಬ ಹೆಸರು ಆದೆ. ಆ ಅಂಕದಖಣದಲ್ಲಿ ಬಿರದಂಕ ಶಿವನೆಂಬ ಕುರುಹುಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿರುತ್ತವೆ. ಭೂತಾಳಶಿವನಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರ ಮಹಾಳಿಂಗ ಮತ್ತು ಮಾಯವ್ವ ಇವರು ತಮ್ಮ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಶಿಷ್ಯ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸದ್ಬೋಧ ಮಾಡಿ ಬಂಕಾ ಪುರ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದರು. ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಮೋಗಲು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತಿತು. ಆ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಊರನ್ನು ನೆಲಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಮಂತ್ರೋಡಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಆದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರೋಡಿ ಶಿವನೆಂಬ ದೇವರ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ನೆರೆದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನೈಸುಪ ಹೊವಿನೂರೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮೂವರೂ ಸಾಗಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಭೋಜೇಂದ್ರನೆಂಬ ಅರಸನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಈ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಕಂಡು ಅದರಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಸೇವೆ ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಒಗೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಆ ಅರಸನ ಮಗನು ಮರಣ ಹೊಂದಲು ಅರಸನು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಒಂದು ಬೀರೇಶನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಬೀರೇಶನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತು ಭಸ್ಮ ಭಂಡಾರದಿಂದ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದನು. ಅರಸನು ಮಗನು ಬದುಕಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗಿ ಇವರೇ ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ನಡಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸರ್ವ ಕುಲ ಬಾಂಧವರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡಕೊಳ್ಳ ಹತ್ತಿದರು. ಮುಂದೆ ಮೂವರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತ ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೀರೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಅದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡಕೊಳ್ಳಲು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಕಲ್ಯಾಣಪುರವು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವು. ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದದ್ದು ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಜನಾಂಗದ ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಮಹಾಮಹಿಮನಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಮಹಾ ಶಿವಶರಣರಾದ

ಜಂಗಮರು ಎಣಿಕೆ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ ಇದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಮದಿರಾಳ ಬಾಳೆಯು ಕನ್ನಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ, ಹೊಡೆಹುಲ್ಲ ಬಂಕಯ್ಯ, ಮಾಣಿಗಿ ವಾರಾಣ್ಣ, ಕಲಿಕೇವ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ, ವೇದಾರ ಕ್ಯಾತಯ್ಯ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತಿನಶರಣರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಗೂಳಿಯನ್ನು ಮೆರೆಸುತ್ತ ಒಳ್ಳೇ ನೈವೇದ್ಯವಿರುವ ಊರಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಮಹಾಳಿಂಗನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನು ಮಾಯದಿಂದ ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅವರ ಮೊರವಣಿಗೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಒಗೆದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹಳಿದು ನಿಲು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಕುಲ ಯಾವದು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಮಹಾಳಿಂಗನು ಅಂದದ್ದು:— ಅಯ್ಯಾ ನಾನು ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ಪುತ್ರ ನನ್ನ ಪೆಸರು ಮಹಾಳಿಂಗವಾಜ ನನ್ನ ಕುಲವೇವನು ಬೀರೇಶ್ವರನು. ನಾನು ಹಾಲುಮತದ ಕುರಬನು. ಅಂತಾ ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತೆ ನೀವು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ತೊಂಬತ್ತರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮರಿದ್ದು ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಪಾಪನ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಹೀಗಿದ್ದು ಈ ಸತ್ತ ಒಸವನ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡದೆ ಮೊರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಒಯ್ಯುತ್ತಿ ನನಗೇ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದ ಭವಿ. ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಎಂದು ನುಡಿಯುವ ರಲ್ಲ! ಇದು ನಿರ್ಣಯವೇ? ನೀವು ಸತ್ಪರಾಲಿಗಳಾದರೆ ಅಹಂಕಾರ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಬಸವನ ಪ್ರಾಣ ಪಡೆಯಿರಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಬಾಂಧವರನ್ನು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ಆನುಗ್ರಹ ಪಡೆದು ಸತ್ತ ಕುರಿಯ ಹಾಗೂ ಬಸವನ ಪ್ರಾಣ ಪಡೆದು ಬೀರೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯ ಮಹಾಳಿಂಗನೆಂದು ಬಿರುದನ್ನು ಸಾರಿಸುವೆನು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಿಮ್ಮ ಪವಾಡುಗಳನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತು ನೋಡಿ ಹರುಷ ಹೊಂದಲಿ ಎಂದು ಅನ್ನಲು ಆಗ ಯಾವತ್ತೂ ಜಂಗಮರು ಈ ಹುಚ್ಚನು ಏನೇನೋ ಕೊಚ್ಚುವನಲ್ಲ. ಅಂದು ಸತ್ತ ಬಸವನನ್ನು ಭೂಮಿಯ ವೇಲೆ ಇಳಿಸಿ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುಗ್ಗಲ ಪವಾಡ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಸತ್ತ ಬಸವನು ಏಳಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ಇವನ್ನು ನೋಡಿ ವೀರ ಮಹಾಳಿಂಗನು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟ ಭವಾರ ಭಸ್ಮದಿಂದ ಕುರಿಯ ಹಾಗೂ ಬಸವನ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಲು ಕುರಿ

ಹಿ.ಗೊ ಬಸವನು ಎದ್ದು ನಿಂತವು. ಮಹಾಳಿಂಗನ ಪವಾಡವು ಗೆದೆಯಿತು. ಆಗ ಎರಡೂ ಪಂಗಡದವರು ಮಹಾಳಿಂಗನನ್ನು ಹುಸಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಶಿಷ್ಯರೊಂದಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರಲು ಕೋಣನೊರಳಿ ಇರುವ ಜಡಶಿಫಾರಿಗೆ ಇದು ಸಹವಾಗದೆ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಮಹಾಳಿಂಗನೊಬ್ಬನೇ ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಮೆರೆಸುತ್ತಿರುವನು. ನಾವು ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅಸೂಯೆಪಟ್ಟು ಮಹಾಳಿಂಗನನ್ನು ಮದನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕುರಿವೇವರ ಉತ್ಸವದ ಕುಂಡ ಮಾಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ದೇವಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಅರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಹಾಳಿಂಗನಿಗೆ ಭಂಡಾರ, ಭಸ್ಮ ಕಳಿಸಿದರು. ಅವನ್ನು ಮಹಾಳಿಂಗನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ನಡು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಕೊಲೆಗಡಕರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರು. ಆಗ ವೀರ ಮಹಾಳಿಂಗನು ಬರಲು ಅವನನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ತರಬಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂಬು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾಳಿಂಗನು ಮಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋಣನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ನಂದಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದವರೆಲ್ಲರೂ ಸೋಜಿಗಗೊಂಡು ಮಹಾಳಿಂಗನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಆ ಜಡಶಿಫಾರಿರೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಬೀರೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬೀರೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುಲದೇವರೆಂದು ಮೆರೆಸಿದರು. ಆಗ ಬೀರೇಶನು ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮಹಾಳಿಂಗನಂಥ ಶಿಷ್ಯರು ಸಿಗುವದು ಮೂರ್ಛನೆಯೆಂದು ಹುಸಿದನು. ಮತ್ತು ಮಹಾಳಿಂಗನಿಗೆ ನೀನು ನಂದಿಸಿದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಮಹಾಳಿಂಗನು ಕೋಣನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಂದಿಸಿದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಸರ್ವ ಭಕ್ತ ಸಮುದಾಯವು ಸಮ್ಮತ ಕುಲದೇವರ ಪ್ರೇಮದ ಶಿಷ್ಯ ಮಹಾಳಿಂಗನೆಂದು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡಿದರು.

ಕಾರಬ ಯುಷಿಯಿಂದ ಕುರುಬರ ಹನ್ನೊಂದು ಗೋತ್ರಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆದದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶ್ವರನು ಶಿವನಿಂದ ಕೇಳಿದ ಗೋತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಮಹಾಳಿಂಗನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದ ವಿವರ:—

ಹೇ ಮಹಾಕೀರ್ತನೇ ಕೇಳು. ದ್ವಾರಾ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಂತ ಕನು ಒಂದು ದಿನ ಸತ್ವಿ ಪಾರ್ವತಿ ಪ್ರಥಮಗಣ ಮೊತ್ತವಿಂದ ನಂದಿ ಸಹಿತ ವಾಗಿ ಹಿಮಾಚಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆಗ ಗಿರಿರಾಜನು ನೈಭವದಿಂದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಇದುಗೊಂಡ ಕರೆದೊಯ್ದು ಚಿತ್ರ ಭುವನದೊಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕುಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಸಂತೋಷವಿಂದ ಇದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೃಗು. ಭಾರದ್ವಾಜ ಕಾಂಡನ್ಯ, ಕಶ್ಯಪ, ವಸಿಷ್ಠ, ಕಾರಬಾದಿಗಳೆಂಬ ಭಾಸುರ ಮುನಿಶ್ವರರು ಶಿವ ನನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ನೇದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತ ಅಜಹರಿಗಳೊಡನೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಸುರಗಣಂಗಳು ಒಂದಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರು. ಆಗ ಹಿಮವು ಯಾವತ್ತರಿಗೂ ಒ ಧಿಸುತ್ತಿರಲು ಇದು ಅತಿ ತ್ರಾಸವಾದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಮುನಿಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರನ ಸ್ವರಣೆ ಮಾಡಿ ಈ ಥಂಡಿಯ ಶಾಪ ತಾಳಲಾರನೆಂದು ನೊರೆ ಹೊಕ್ಕರು. ಮತ್ತು: ವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

೧ ಪ್ರಮಾಣ ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಪುರಾಣ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಹಿಮತ್ಪರ್ವತೇ ದೇವಾಃ | ಶೀತ ಬಾಧಾಬಿ ಪೀಡಿತಾಂ |

ಸಿಸ್ಸಂಶಯಂತ ದಾಜಿಗ್ಃ | ಶರಣಂ ಲೋಕ ಶಂಕರಂ |

ಹಿಮಾನ್ಯೂನಾಃ ಮಹವೇನ | ಭೃಶಂ ನೈಪೀಡಿತಃ ಪ್ರಭೋ ||

ರಕ್ಷಸ್ವ ಕೃಪಾಸಮುದ್ರ | ದೇವಾನ್ ಸರ್ವಿ ಗಣಾನ್ ಸದಾ ||೧||

ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಮುನಿಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಪಾಲಾಕ್ಷ ನೇತ್ರ ದಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾವತ್ತರಿಗೂ ಹಿಮತಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಆಗ ಮಹಾ ಮುನಿ ಕಾರಬನನ್ನು ನೋಡಿ ಈಶ್ವರನು ಹೇ ಮೃಡಮುನಿ ಯೇ ನೀನು ಸರ್ವರಿಗೂ ತಗಲುವ ಹಿಮತಾಪವನ್ನು ಕಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಾವಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

೨ ಪ್ರಮಾಣ ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಈಶಾನ್ಯ ಸಂಹಿತೆ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಪ್ರಾಜ್ಞಸ್ತವಂ ಸರ್ವ ಧರ್ಮಜ್ಞ | ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯ ವಿಶೇಷದಃ ||
ವಸ್ಮಾಕುರು ಮಹಾಭಾಗ | ತೇತ ಬಾಧಾ ನಿವೃತ್ತಿಯೇ ||
ತೇನ ದೇವಾ ಸದಾ ವೃಷ್ಟಃ | ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಮುನಿಃ ||

ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಕುರೇ ಮೃಗಗಳ
ರೋಮಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತಂದು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮಹದೇವನ ಅಸ್ತ್ರಣೆ
ಮಂತಿ ಪಾಲಿಸಿದನು. ಆಗ ಯಾವತ್ತೂ ಮುನಿಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

೩ ಪ್ರಮಾಣ ಅಗ್ನೇಯ ಪುರಾಣ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಕುರೇಮೃಗ ಮಸ್ಮಾಣಿ | ಕೃತ್ವಾ ಕಾರಭೀ ಋಷಿಃ |
ತನ್ನಮ ಸಾರ್ಥಕಂ ಚಕ್ರೇ | ದೇವಾನಾಂ ಹಿ ಹಿತಕಾರ್ಯಯಾ ||

ಒಂದು ದಿನ ಪಾರ್ವತಾದೇವಿ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ
ಒಂದು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸುರರು ದೇವತೆಗಳು ಭೂಲೋಕದ ಜನರಿಗೂ ಕೂಡಾ ಹಿಮ
ತಾಪವು ಆಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

೪ ಪ್ರಮಾಣ ಇತಿಹಾಸಮಂಜರಿ ೨೪ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ

೩ ನೇ ಗ್ರಂಥ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಪಾರ್ವತಿ ಮುದಿತಾ ತತ್ರ | ಶಂಕರಂ ಲೋಕ ಶಂಕರರ ||
ಪ್ರಚ್ಛಗೌರಿ ಸಂತುಷ್ಟ | ಲೋಕಾಣಾಂ ಹಿತ ಕಾಮ್ಯಯಾ ||
ಶಂಭೋ ಸರ್ವಜ್ಞ ವೇನೇಶಾ | ಕಾರಭಃ ಪ್ರಾಸ್ಯ ಸತ್ಪರಂ ||
ಸಂತತೇಂಕಾರಯಾಮಾಸ | ಕಾರಬಾನ್ ಸಂಮತನ ||
ತೇ ಧರ್ಮಾದಿ ಯಶ್ಚಾರ್ಥ | ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲಾಯುಗೇ || ೪ ||

ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತರಿಗೂ ಘಡಿಯಾಗದಂತೆ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ
ಮಹಾಮಹಿಮನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವನ ವಂಶಜರಿಂದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸ

ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಶಂಕರನು ಸತಿಯಳ ವಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೌರವನೆಂಬ ಯತಿ ವರೇಣ್ಯನು ಕರೆದು ಸಸ್ತ್ರ ವಿಂಶತಿ ಮಹಾ ಸಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭೂಮಿಗಳೆಂದು ನಿನ್ನ ವಹಿನೆಯಿಂದ ಕುರುಬರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

೫ ಪ್ರಮಾಣ ಇತಿಹಾಸಮಂಜರಿ ೨೬ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ

೩ ನೇ ಶ್ಲೋಕ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಸಾಧು ಪೃಷ್ಠಂ ಮಹಾದೇವಿ | ಲೋಕಾನುಗ್ರಹ ಕಾಂಕ್ಷಾಸಯಾ ||

ತಥಾ ಕರೋಮಿ ಸರ್ವಜ್ಞೇ | ಕೌರಬಾತೇ ಋಷಿ ಸಸ್ತ್ರಮಾಂ ||

ಮತಿ ಮಾನ್ಯನಾದ ಕೌರಬ ಮುನಿಗಳು ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಈಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಿಮಗಿರಿ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯೋಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ನಾಡುತ್ತಾ ಕೃಷ್ಣಾಂಜನದಲ್ಲಿ ಮುಹೂರ್ತಮಾಡಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಕವಲಗಳನ್ನು ನೆನಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಇರಲು ಕಾಂಪಿಲ್ಯ ಪೃಥಕ ಶೃಂಗಯು ವರ ಮಹಾಬಲಗಣ ಕುಶಲ ಮೆರೆಯುವ ಪ್ರಭಾವ ಕಂಡು ಈಶ್ವರನು ಕರುಣ ಹುಟ್ಟಿ ಹನ್ನೊಂದು ನಾನಾದ ಕುರುಬರ ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ದ್ವಾರ ಮಾಡಿದನು.

ಕಾಂಪಿಲ್ಯನಿಗೆ ಚಿತ್ರಾಕ್ಷ ಮತ್ತು ವಗೆ ವರ ಪೂರ್ಣ ಆತನಿಗೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ನವನಿಗೆ ಹರಕಲಿಯು ವೇಣವಗೆ ವಿದ್ವೇಷ ಆತನಿಗೆ ವಿವರದ ಸಂಸ ಮಹಾ ಮಹಿಮನು

೬ ಪ್ರಮಾಣ (ರೈವಖಂಡ ಅವ್ಯಯಖಂಡ) ಸ್ಕಂದದಲ್ಲಿ

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಕಾಂಪಿಲ್ಯಸ್ಯ ವಹಾಬಾಹೋ | ಚಿತ್ರಾಕ್ಷಶ್ಚ ಪರಂತ ತಪಃ |

ತಸ್ಯ ಪೂರ್ಣಸ್ಸುತೋ ಜ್ಞಾತ | ತತ್ಸೂನುಶ್ಚಂದ್ರಶೇಖರಃ |

ತತ್ಸೂನಶ್ಚ ಮಹಾಜ್ಞೇಯಃ | ಸಮೈ ಹರಕುಲ ಸ್ಮೃತಃ ||

ತತ್ಸೂತ್ರಸ್ಯ ಭಗೋಜಾತಃ | ಸಾನ್ನಾಪೈ ರಾರದ ಸ್ಮೃತಃ ||

ಧರ್ಮಾತ್ಮ ಸತ್ಯಸಂಧಶ್ಚ | ವಿಜ್ಞಾತಾ ಶ್ರುತಿವಾದವಾನ್ ||

ರೋಮ ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರಣಿತಾಚ್ ತಪಸ್ವೀ ವಾಗ್ವಿದಾ ವರಃ ||

ಉದ್ಭವಿಸಿ ಧರೆಯೊಳು ಧರ್ಮಪ್ಪನಾಗಿ ಸುಂದರಿ ಕಲಾವತಿ ಎಂಬವಳ
ನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಿ ಸಚ್ಚರಿತ್ರದಿಂದ ಜಪತಪಾದಿ ಸತ್ಕಿಯಾದ ಆಚಾರದಿಂದ
ಉತ್ಸಹನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಮೃಗಸಿಂಗನೆಂಬ ಮುಸಿ ಹಿಮ
ತಾಪ ತಡೆಯದೆ ದುಗುಡದಿಂದ ವಿಚಾರದನ ಹತ್ತರ ಬಂದು ವಲ್ಲಾಂಟರ
ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಲು ಅವನಿಗೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಮಿಸಲು ಅವನು ಅತಿ
ಹರುಷದಿಂದ ವಿಚಾರದನ ವಂಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲೆಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.
ಅವರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಶಿವಸಾಯೋಜ್ಯವಾಗಿ ನೋಕ್ಷ ಹೊಂದಿದನು, ಇಳಿಯೊ
ಳಗಿದು ಕಾಂಪಿಲ್ಯ ಗೋತ್ರವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಕೇಳು ಶಿಷ್ಯನೇ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆನು. ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸು
ಪ್ರಥುಕನಿಗೆ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷ ಅವಗೆ ಸುಮತಿ ಆತಗೆ ಪುಂಡರೀಕನನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಾಳ
ನವನಿಗೆ ಕಪಿಲ ವಿಳಸಿತ ಉದಿಸಿದನವನಿಗೆ ಕಳೆಯುಳ್ಳ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬ ಮಹಾ
ಮಹಿಮನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಪ್ರಸಂಶ ವಿಷಯ ಅನುಭವಿಸಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಿಸು
ತ್ತಿದ್ದನು.

೭ ಪ್ರಮಾಣಲೈಂಗ ಪುರಾಣ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಸಂಹಿತೆ

೧೩ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ೫೩ ನೇ ಶ್ಲೋಕ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಪ್ರಥುಕಸ್ಯ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷ | ತಸ್ಯ ವೈ ಸುಮತಿಸ್ಸುತಃ |
ತದಾತ್ಮಜಾ ಪುಂಡರೀಕಃ | ತತ್ಸುತೋ ವ್ಯಾಳ ಕಸ್ಮತಃ ||
ತಸ್ಮಾತ್ಕೃತ ವಿಲೋಜಿಜ್ಞೆ | ಸರ್ವಜ್ಞಶ್ಚ ತತಃ ವರಂ ||
ಗೋತ್ರಕರ್ತ ಮಹಾ ಭಾಗಃ | ಕೀರ್ತಿಮಾನ ಭಕ್ತ ತತ್ಪರಃ ||
ಗಿರಿಜಾವರ್ಮೇಶೌಚ | ಕೋಷ ಯತ್ವಾಂ ತಪೋ ಬಲಾತ್ ||
ವೃಷ್ಟಿಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾ | ಚಿತ್ರಾಂ ದೇವರೈಃ ದುರಾಸದಾ |

ಸರ್ವಜ್ಞನು ದೇಶದೊಳು ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆ ಬಾರದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ
ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬ ಮಹಿಮನು ಜನರ ದುಃಖ ನಿವಾರಣ ಮಾಡು
ವದಕ್ಕೆ ಆರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾ ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇ

ಶ್ವರನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ವರವ ಪಡೆದು ಮಳೆಗರಿಸಿ ಕ್ಷಾಮ ಬಂಧೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಸರ್ವ ಜನರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಆ ಮೊದಲೊಂದು ಮಹಾ ಪ್ರಭುಕ ಗೋತ್ರವೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿತು.

ಮತ್ತು ಮರಳಿ ಕೋಮಲಶೃಣಿ ಮಹಿಮಾಂಕನಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲವೆ ಮಕ್ಕಳ ದಶಿಂದ ಹೇಮಾದ್ರಿ ತಟಕದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುಗ್ರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಆದಕ್ಕೆ ಮಹಾ ವೇಷನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಸುತೀಲನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು ನೀನು ಸುಖ ದುಃಖ ಸಮನೆಂದು ತಿಳಿ. ಅಂತಾ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

೮ ಪ್ರಮಾಣ ತ್ರಿಪುರಾಶಿದ್ಧಾಂತ (ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ)
ಯಮಳ ಪ್ರಕರ್ಣ ೮೨ ನೇ ಶ್ಲೋಕ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಬಹುಕಾಲಂ ಮಹಾತ್ಮ ಸೌ | ಭರ್ಮಪತ್ನಿ ಸಮನ್ವಿತಂ |
ಅನಿಸತ್ತೋಭವದ್ರು | ನಿಷ್ಕಲಾಡ್ಯಯ ವ ದ್ರುಮಃ ||
ತತ್ಪ್ರೋ ಕಾಡಬಹುದಾ ತಪ್ತಃ | ತಪಸ್ತೇನೇ ಪರಂ ತಪಃ ||
ಗಿರೀಶ ಸ್ತುಪ್ತ ಮಂತತ್ರ | ಪುತ್ರಂಪ್ರದಾತ್ಕುಣಾನ್ವಿತಂ ||
ಲೇನೇ ದುಃಖಂಚ ನೋದಂಚ | ಪ್ರಾಪ್ತವಾನೇ ಜನಕಸ್ತುತಃ ||

ಶೃಣಿಯುವಿನ ಹೆಂಡತಿ ಬ್ರಮಾಂಬಕಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನವಮಾಸ ತುಂಬಿ ಹೆಸರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿ ಮೃತಿ ಹೊಂದಲು ಆ ಶೃಣಿಯು ಆತಿ ದುಃಖದಿಂದ ನಾನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಏನು ಫಲವೆಂದು ಈಶ್ವರನ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದು ತನ್ನ ಶಿರವನ್ನೇ ಕಡಿದುಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಪಡೆದು ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಶೃಣಿ ಗೋತ್ರವೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಶಿಷ್ಯನಾದ ಮಹಾಂಗಳನೆ ಎಂದು ಬೀರೇಶನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು,

ಮಹಾಬಲನೆಂಬ ಮಹಾ ಮಹಿಮನು ಹಿಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಹರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಅಮಳ ವರ ಪಡೆದು ಸತ್ಯದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಸುರವನ

ಓಲಗಕ್ಕೆ ದಿನಕರಾತ್ಮಜನು ನರರೊಳು ಸುಕ್ರುತಿಗಳು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಲು
ಅದಕ್ಕೆ ಅಮರಸತಿ ಇಳಿಯೊಳು ಮಹಾಬಲನೆಂಬ ಮಹಾ ಮಹಿಮನು. ಗಿರಿ
ವರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಸತ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಭೂಸುರನಾಗಿ ಕಪಟದಿಂದ ಆ ಮಹಾ
ಬಲನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು ಆ ಮಹಾಬಲನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮು
ಗಿದು ಏನು ಬೇಕು ಸ್ವಾಮೀ ಎಂದು ಕೇಳಲು ನಾನು ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡು
ತ್ತೇನೆಂದು ವಚನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೇಳುವೆನೆಂದು ಹೇಳಲು ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ ನಿನ್ನ
ಪೆಂಡತಿ ಸುಂದರಿಯಾದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸತಿಯಳ ಮೇಲೆ ಆಪ್ತರಾಗಿದೆ
ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಒಕ್ಕೇದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಸತಿ
ಯಳನ್ನು ಕರೆದು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಭೂಸುರನಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು.
ನೀನು ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೋಗಬೇಕು ಅನ್ನಲು ಆ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯಳು
ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದಳು. ಅಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಬೇಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಣನು
ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕಳವಳಿಸಹತ್ತಿದನು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ತಿವನು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು.

೯ ಪ್ರಮಾಣ ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಶೂದ್ರಾದಿ ಕರ್ಣಾ ಅಧ್ಯಾಯ

೨೪ ನೇ ಶ್ಲೋಕ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಮಹಾಬಲೋ ಮಹಾತ್ಮಾ ಸೌ | ಸತ್ಯ ವಾದ್ಧರ್ಮ ತತ್ಪರಃ ||
ಭವಿಷ್ಯತಿ ಕಲಾನೇಧಾಃ | ಸತ್ಯ ಧರ್ಮಂ ಪರಾಯಣಃ ||
ಯೇಕದಾಸೌ ಪರೀಕ್ಷತಃ | ಕೃತಾರ್ಥೋ ಭೂತ್ಯಹಾದ್ಯುತಂ ||
ಸಯೋಗಿ ಸಚ ಮುಕ್ತೋಭೂತ್ | ಬೃಹ್ಮರಶಿಗಣ ಸಂಪುಸ್ತುತಃ ||

ಈಶ್ವರನು ಸತಿ ಸತಿಗಳ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಡಿದ ವರವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿದನು. ಆ ಸತಿಯಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ಯಮನಿಗೆ ದಂಡನೆ
ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅವರ ಕೀರ್ತಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ
ಮಹಾಬಲ ಗೋತ್ರವೆಂದು ಕಾರಬೀಯವರಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲೆಂದು ಸತಿ ಪತಿಗಳಿ
ಗೆ ನೋಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಮರಿದ ಮಹಿಮರ ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಳು

ನೆನು ಕೇಳು ಎಂದು ಶಿಷ್ಯ ಮಹಾಳಂಗನಿಗೆ ಬೀರೇಶನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಮತ್ತೆ ಕಣಕಂಗೆ ಮಗ ಕಳ್ಳೇಶ್ವರ ಅವನಿಗೆ ಜಯತಿದ್ಧ ಮತ್ತವನಿಗೆ ತಿಪ್ಪೇಶಾಂಗದೇವನೆಂಬ ಉಭಯತರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಶಂಕರನ ದಯದಿಂದ ತಿಪ್ಪೇಶನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಗೊಂಡಾರಣ್ಯ ದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸಂ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದನು.

೧೦ ಪ್ರಮಾಣ ರುದ್ರಸಂಹಿತೆ ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಪುರಾಣ

೩ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ೧೨೪ ನೇ ಶ್ಲೋಕ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಮಹಾಬಲಸ್ಯ ವಂಶೇತು | ಗಣಕಶ್ಚ ಮಹಾಸಂಭೂತ ||

ತದ್ವಾಂ ಶಾಶ್ವ ಜಯತಿದ್ಧಿ | ತಿಪ್ಪೇಶ್ವರ ಪುರೋಗಮಂ ||

ಆಂಗದೇವೇನ ವಂಶಶ್ಚ | ವರ್ಧಿತೋ ಭೂತ್ಕತಾ ಯುಗೇ ||

ತಿಪ್ಪೇಶನ ಅನುಜನಾದ ಗದೇವನೆಂಬ ವಂಶದವರಿಗೆ ತಿಪ್ಪರು ಗಣಕ ಗೋತ್ರವೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಉಸುರುವೆನು ಕೇಳು. ಏನೆಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ವರವಿನಿಂದ ಸಿರಂ ತರದಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮತಕ್ಕನು ಸಾರವಾಗಿ ವಿಬ್ರಾಜಿತನೆಂಬುವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾದರು.

೧೧ ಪ್ರಮಾಣ ಬೃಹ್ಮಕೈವರ್ತ ಪುರಾಣ ನೇಷು

ಋಷಿ ಬೃಹ್ಮ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ವಿಬ್ರಾಜಿತೋ ಕೌರಬೀಯಃ | ಚತ್ವಾರಸ್ತು ಸುವೇಷುತಃ ||

ತೇಕ್ಷ್ಣಾತ್ರನ್ ವೈಸಮಾಶ್ರಿತ್ಯು | ನಿಹತ ಯುದ್ಧ ಭೂತಲೇ ||

ತಸ್ಮಾತ್ಕರ್ಮಣ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನಾಂ | ಮನುಷ್ಯಾಣಾಮ ಯುಕ್ತದಂ ||

ತದ್ಗೋತ್ರಂಚ ವಿನಾಶಂ ವೈ | ಪ್ರಾಪ್ತ ಸತ್ವರ ಮೇವ ತತ್ ||

ಮೃತಗೋತ್ರಸ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಾತ್ | ನಷ್ಟ ಗೋತ್ರಯಮೇ ಸ್ಮೃತಃ ||೧೧||

ಕುರುಬರ ಮತ ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯ ಮತದಂತೆ ನಡೆದ ಕಾರಣ ಪುತ್ರಿಯರಂತೆ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಕಾರಣ ಅವರ ಸಂತತಿಯವರಿಗೆ ಮೃತಗೋತ್ರ ವೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಮುಂದಿನ ಗೋತ್ರಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಬೀರೇಶನು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. ಕೌರ ಬಿ ಟ್ ಷಿಯ ಏಕನೇ ಮಗನಾದ ಕುಶಲನೆಂಬವನಿಗೆ ವೀರಮಾತಂಗ ಅವನಿಗೆ ಗಂಭೀರಸಂಜೆಯ ಅವಗೆ ಕಲ್ಯಾಣನೆಂಬುವನು ಹುಟ್ಟಿ ಕ್ಷಾತ್ರ ಧರ್ಮಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾ ಯಜ್ಞ ಸಮಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಭೂಸುರರಿಗೆ ಬೇಡಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಕಪಟ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡದಿಂದ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಬೇಡಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ತನ್ನ ವಚನದಂತೆ ಕೊಟ್ಟನು. ತಾನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಶ್ವಲ ವಸಸ್ಥಿಸಿಂದ ತಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ವೇಷ್ಯಿಸಿದನು. ಆಗ ಮಹಾದೇವನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು.

೧೨ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇಷ ಭಾರತೇ ಭವಿಷ್ಯದ್ರಾಜಿತಿಹಾಸ

ವರ್ಣನೆ ತ್ರತಿಯಾಧ್ಯಾಯಃ ೯೭.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಸಂಜಯಸ್ಮತು ಕಲ್ಯಾಣಃ | ಶೋಭುಲ್ಲಕ್ಷಣ ವೇದಿಕಃ ||
ಅದ್ವಾರಂ ನೌ ಕಾರಯಾಮಾಸ | ಅಶ್ವಮೇದಾದಿಕಾನ್ ಸೃಜಃ ||
ರಾಜ್ಯಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಸ್ತೇಚ | ದತ್ತವಾನ್ ದಾನ ತತ್ಪರಃ ||
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಯಕ್ತಾವೈ | ತಂ ರಾಜಾತ್ಥಕ್ಕೃತಾ ಭವಾನ್ ||
ಸೃಜಾಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾ ರಾಜ್ಯಂ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಂತ ವೈವಚ ||
ಗ್ರಹ್ಯ ರಾಜ್ಯಂಶ ಸಾಸಾದತಿ | ಸರ್ವ ದೇವಾದಿ ಪೂಜಿತಃ || ೧೭ ||

ಆಗ ಮಹಾದೇವನು ಏನು ಬೇಡುತ್ತೀ ಬೇಡು ಎನಲು ಕಲ್ಯಾಣನು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯ ನನಗೆ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ನನ್ನ ರಾಜ್ಯ ನನಗೇ ಸಿಗುವದು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಎಂದು ವರವ ಪಾಲಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ತಿವನ ವರದಿಂದ ಭೂಮಿ ನೀಮ ತಕ್ಕೊಂಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತಾನೇ ಬಂದು

ನಾನು ರಾಜ್ಯ ಆಳಲಾರೆನು. ನೀನೇ ಆಳಬೇಕೆಂದು ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಒಪ್ಪಿಸಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ನೀನಿಗೆ ವೋಸ ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಇವೇ ಕುಶಲ ಗೋತ್ರನೆಂದು ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ನೆರೆಯಿತು.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಲಾಲಿಸು ಪ್ರಭಾವನೆಂಬ ಬಳ್ಳಿದನು ಕೊರಬಿನಿಂದ ಕ್ರೋಧವು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ ಕಲಿತು ಗುರುವಾಚ್ಛೇದಿಯಂತೆ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿರುಚ್ಚಾನ ಗ್ರಿಯುತ್ತ ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಸುರತ್ನ ಪಡೆದು ಅವರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದನು.

೧೩ ಪ್ರಮಾಣ ಕೌಮದಿ ಶಿವಾಂತ (ಸೂರ್ಯಕೃತ)

೩ ನೇ ಸ್ತಬಕ ೪೮ ನೇ ಶ್ಲೋಕ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಪ್ರಭಾವೋ ಕೌರವೀಯಸ್ | ಪ್ರಭಾವಂವೇತ್ತು ಮಮಕ್ಷಮಾಃ |

ಕುಶಃ ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯೇಷು | ಪಾಪ ಮಹೇರ್ವರಾತ್ ಧ್ರುವಂ |

ಗುರುಪಾದಿಪ್ಪ ವಾಗೇರ್ಣಾ | ಸುಖನ್ಯಾ ಮುದ್ವಹೇ ನೃಪಾ ||

ಮಣೀಶ್ಚ ಪ್ರಭಾವೇನ | ಸರ್ವಶಿಧಂಜ ಗಾಮಸಃ ||

ಅಗ ಮತಿವಂತನಾದ ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಗೋತ್ರವಾಯಿತು ಇನ್ನು ಕೇಳು. ಕೌರವನ ನಿಜ ಸುತ ಮರ್ಕಸಂಜ್ಞಾ ಆತನ ಪುತ್ರ ಧರ್ಮ ಸಂಪಾದನು ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ತನ್ನ ವೈಭವವೋಳೇ ಇದ್ದು ಒಂದು ದಿನ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಅವನು ಅತಿ ಪಾಪ ತಗಲಿ ಜಾತ್ಯಾಂಧನಾಗಿ ಮೃತಿ ಹೊಂದಿದನು. ಅವನನ್ನು ಯಮಸ್ವರಗ ಸೇರಿಸಿದರು.

೧೪ ಪ್ರಮಾಣ ವಿಜ್ಞಾನ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಕೃತ

ನವತರಂಗ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಕರುಣಶ್ಚ ಮಹಾತ್ಮಸೌ | ಕುರೋ ಚರ್ಮಧಾರಕಃ ||

ತಸ್ಮ ಪುತ್ರಾರ್ಥ ಸಂಜ್ಞೋ | ಭೂತ್ ಜಾತ್ಯಾಂಧಶ್ಚ ಮಹಾಮತೀ |

ತತ್ರಾತ್ರೋ ಮುನಿನಾ ಶಿಧಃ | ಕಾಲಧರ್ಮಾನು ಪಾಸಿಕಃ |

ಮಹಾ ಖುಷೇಶ್ಚ ವಧಯಾ | ನಿರಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾನ್ ಸೌ ||

ಧರ್ಮಜ್ಞನು ನರಕದಲ್ಲಿರಲು ಅವರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನ ಪುತ್ರ ಪ್ರತೀಕವನು ಸದ್ಧರ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ನಂದೀಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ವೃತ್ತ ಸೇವದಿಂದ ತಪಸ್ಸುಗೈದು ತಂದೆಯ ಪಾಪ ಕರ್ಮ ಕಳೆದು ಉದ್ಧರಿಸಿದನು. ಧರ್ಮದಿಂದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಮಲ ಕರುಣ ಗೋತ್ರಮೆಂದು ಧರಿಯಲ್ಲಿ ವೇರೆಯಲಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವೆನು ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸು. ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರೇವಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕುರುಬರ ಸೇವಾಸ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲನೆಂಬ ಕೌರವನಿಗೆ ಸುಲಲಿತ ಪಾಂಜಲಿ ಅವಗೆ ಮೂರ್ಧ್ವಜನು ಅವನಿಗೆ ಲಿಂಗನು ಆತನಿಗೆ ಸೈವಾಷ್ಟ್ಯನು ದಿಸಿದನು. ಅವನು ನಿರ್ಮಲ ಮಂಗಳಾಂಜನವನ್ನು ಅರ್ಧಾಂಜನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಲು ಕಡೆಗೆ ಕೂಷಾಂಡ ಫಲದಿಂದ ಪದ್ಧತನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸೈವಾಷ್ಟ್ಯನು ಮಂಗಳಾಂಜನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸುಬದಿಂದಿರಲು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಈಶ್ವರನ ಆರಾಧನೆ ವಿಸ್ತಾರವೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಭಾವಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನು ವೃದ್ಧನಾಗಿ ಬಂದು ಭಿಕ್ಷುವಾ ಬೇಡಲು ಆ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಸು ಸಹ ಇಲ್ಲ ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು ತಂದು ನೀಡಿದರು. ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆ ವೃದ್ಧನಾದ ಅತಿಥಿ ಸ್ವಲ್ಪು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ವನಂತೆ ನಟಿಸಿ ಆ ಕುಂಬಳ ಹಣ್ಣನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೂಸು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸೈವಾಷ್ಟ್ಯನು ಆ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಆಯಾ ಆರಾಧನು ಸೋಜಿಗವು. ಎಂದು ಇದರ ಮಹಿಮೆಯು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಮುನಿವರರು ಇವನು ಪದ್ಧತನು ಮಹಾವಿರುಷನು. ಇವನು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಿ ರಾವದಿಂದ ನಂದಿಯು ಕೂಷಾಂಡದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬಂದಿರುವನು. ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ಉಪ್ಪು ರ ಪಾಡುವನು ಕಾರಣ ಈ ಶಿಶುವನ್ನು ಜೋಷಾಣ ಮಾಡಿ. ಈತನು ಚರಾಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವನು. ಅಂಥ ಹೇಳಿ ಹೋದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಸತಿ ಸತಿಗಳು ಅತಿ ಸಂತೋಷ ಭರಿತರಾಗಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಪಾಪಪುಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಇತ್ತಲು ಆ ಶಿಶುವು ಬೆಳೆದು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ವರೆಗೆ ಸತಿ ಸತಿಗಳು

ಮಲನ ಮಾಡಿದರು. ಅವನು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಅವರ ಬಡತನ ನೋಡಿ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು ಅವರ ದುರ್ದೈವವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

೧೫ ಪ್ರಮಾಣ ಪಂಚಾಸ್ತಿ ಕಾಯಾರ ಸೌತ ಪುರಾಣ
ವ್ಯಾಸೋಕ್ತಿ ಕಂಠೀರವ ಸಂವಾದ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಪಂಜೇ ಕಾರಬ ಸಂಮತೇ ಸುರಗುರೌ | ವ್ಯಾಸಾಬಲಾಸ ಲೌಕಿಕಾರ್ಥ ||
ದಿನೈಃ ಪ್ರಾಬಲಿ ನಾದ್ಯವಾಸಿತ ಮಹಾ | ಸೇವಾಭಿದಾನೇ ತತಃ ||
ಭೀಷ್ಮಸ್ತಸ್ಯನು ಲೋಭವತ್ | ಪ್ರಾಂಜಲಿಃ ಪ್ರಾಂಜಲೀ ಮಾರ್ಧ ||
ಜೋಶ್ರೋತ್ರಃ ತಸ್ಯ ಲಿಂಗೋ | ಮಹಾತ್ಮಿನಃ ತಸ್ಯೈವೈ ಸೈವಿವೋ |
ಸೂನಃ ದಿವ್ಯ ಗ್ರಂಥಾರ್ದ ತತ್ಪರಃ | ತಸ್ಯ ಬಾರ್ಯಾ ಸುಸಾಬ್ದಿಸಾ ||
ಮಂಗಳನಾಮ ಸಂಜ್ಞತಾ | ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಸುಫಲಾಃ ಜ್ಞೇ ಪದ್ಮನಾಮ
ಸುಪುತ್ರಕಂ || ೧೫ ||

ಹೇ ಪಿತನಾದ ನೈಮಿಶ್ಯನಿಗೆ ಆ ಪುತ್ರನು ತಾತನೇ ಕೇಳು. ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಬಡತನವದೆ. ಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ವೋಕ್ಷ ವಿಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ನಾನು ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಕೂರಿತು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನಿಂದ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವೆನು. ಅಂತಃ ಹೇಳಲು ಹೇ ಸುತೀಲ ಮಗನೇ ಬಡತನವೆಂಬುವದು ಕಡೆತನಕ ಇರಲಿ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಗಳು ಸದಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರಲಿ. ಈಶ್ವರನ ಕರುಣ ಮಾತ್ರ ಇರಲಿ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಡಾ ಅನ್ನಲು ಅಗ ಆಕಾಶವಾಣಿಯು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಉದ್ಧಾರವೆ ಅನ್ನಲು ಆ ನುಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಪದ್ಮನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅಗ ಅದವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕುಳಿತನು. ತನ್ನ ಜಡ ಭಾವವನ್ನು ಅಳಿದು ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತನಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಭಜಿಸಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿದನು. ಅವಾಗ್ಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಶಿವನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಸಮ್ಯ

ದರಿದ್ರತನ ಕಳೆದು ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಧನವಂತನಾಗೆಂದು ವರ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಬಂದು ಮಾತಾಪಿತರಿಗೆ ಶಿವನಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಂದಿನಿಂದ ದರಿದ್ರತನವನ್ನು ಕಳೆದು ಧನವಂತರಾಗಿರಿ. ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಸುಖದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯಿಸಿಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅಗ ಅವರು ಮಗನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಶ್ವಾಮಕಾಲ ಬಂದು ಸರ್ವರೂ ಬಡವರಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವರು. ನಾವು ಒಬ್ಬರೇ ಸುಖದಿಂದ ಇರುವದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಪ್ರಮಾಣ ಗರುಡ ಪುರಾಣ ಮಹಾತ್ಮೆ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಲೋಕೋಯಂ ರಕ್ಷಿತಂ ಯೇಮೇ ! ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಧನದಾವಸ್ಥೆ !

ಸುವರ್ಣ ವರ್ಷದಾಸೇನ || ಲೋಕಾನ್ ರಕ್ಷಿಸ್ವಮೇಬ್ರಭೋ ||

ಅಗ ಪದ್ಮನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತ ಮಾಡುವನೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಪುನಃ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಮೂರುವಾರಿ ಘಳಿಗೆ ಸುವರ್ಣ ಮಳೆಗರಿಸಿ ಲೋಕೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದ ರಂತೆ ಶಿವನು ವರ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದನು. ಅಗ ಆ ವರದಿಂದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಆನಂದವಾಗುವಂತೆ ಸುವರ್ಣ ಮಳೆಗರಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸುವರ್ಣ ಗೋತ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವತ್ತೂ ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾಳಿಂಗನು ಅತಿ ಸಂತೋಷಪಿತ್ತನಾಗಿ ಹೇ ದೇವನೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಸತ್ಯವಂತರೂ ಸರ್ವವಿಷ್ಣುರೂ ಆಗಿ ವರದಿಂದ ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಈ ಕುರುಬರೆಂಬ ಕಾವಲು ಖಚಿ ಪುತ್ರರ ಶ್ರಮದಿಂದ ನಾನು ಪುನೀತನಾದೆನು. ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬಂದದ್ದು ಯೋಗ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಹರಿಸಿದನು.

ಅಗ ಶ್ರೀ ಬೀರೇಶನು ಇನ್ನು ಭೂಲೋಕದ ಸುಖ ಸುಖ ಎಂದು ಸತಿ ಪುತ್ರ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಘನವೋದದಿಂದ ತಿವುಕಿಗೆ ಹೋಗೋ

ಹನೆಯು ಹೇಳಿದನು ಇವಳು ಕೇಳಿ ಭಯದಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ರಿಷ್ಟವೂ ನು
ಯವಾಗಿ ನರಸೇನು ನತಿ ಮನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ತದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯನು ನಾನು
ಕೊಟ್ಟ ಬದುಕುವಳಿಗಳನ್ನು ಮರೆಸುತ್ತ ಭಿನ್ನ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ
ಲೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಬಂದು ನಿಜವು ಅಪಾರ್ಥವು ಪ್ರೇಮವು ಮಾಡುವೆನು. ಅನೂ
ಕಾಣಿ ಮಾಡುವುದು. ಎಂದು ಅತಿಶಯವ ಮಾಡಿದನು.

ಪ್ರವಣನಿ ಸ್ಕಂದ ಶೇಷಾ ಲಿಂಚ ೨ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಂ.

|| ಶ್ಲೋಕ ||

ಪ್ರಾಕೃತ್ಯ ಸ್ವಾಭವೇ | ನೀರೇಶ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಶಿಷ್ಯಾನ್ ಬೋಧಯಾ ಮಾನಃ | ಚರಕಾವಿನ್ ಸುಭಕ್ತಕಾನ್ |
ತಸ್ಯಾ ಪರೇಯಯಾ ವೇದಃ | ಕೈಲಾಸಂ ಮುನಿಭೋಗಃ |
ತದರ್ಥಂ ಕೌಮೇಯಾನಾಂ | ಸ್ಥಿರವಾಕರ ನಿರೂಪಂ |
ಭಾಸುವಾರೇ ಪ್ರರಪ್ತಂ ವೃ | ಸರ್ವ ಪಾದಾರ್ಥ ಸಮೃತಃ || ೨ ||

ಬೇರೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಚರಕಾವಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಠಮಾರ್ಥವ ತಿಳಿಸಿ ತತ್ತ್ವೋ
ನವೇಶನಂ ಮಾಡಿ ಮಾಘ ಮಾಸ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ ತ್ರಯೋದಶಿ ಅಥ ಸುರಸರ
ಭಾಸುವಾರವೋರ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುರರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ
ಕರೆಸಿ ಪೃಥವಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸರ್ವ ಜನರೊಡನೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣ ಮಾಡಿ
ವರು ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಮಹತ್ವ ಭಾಸುವಾರವೇ ಮುಖ್ಯ ಸ ಉಪವಾಗಿರುವರು.

|| ಸರ್ವಜನಾಂ ಸುಖಸೋಧನಂತು ||

ಭೀಮಪ್ಪ ಸತ್ತಿಪ್ಪ ಕಾಗವಾಡ ಸಾ|| ಶಿವಪ್ಪ ಪೂರ ತಾ|| ಜಮಖಂಡಿ
 ನಾಗಪ್ಪ ಲಕ್ಕಪ್ಪ ಮಾಯಣ್ಣ ನವರ ಸಾ|| ಮಮದಾಪೂರ ತಾ|| ಗೋಕುಕ
 ಖರ್. ಜಿ ಸಗರಿ ಬುಲಾ ಪುಷ್ಪನ್ ಸೆಂಟದವಿಡಾಪೂರ ಜುಟ್ಟಿಗಲ್ಲಿ
 ಬಸಪ್ಪ ಮುದಿಯಪ್ಪ ಮೇದೂರ(ಕುರುಬರ) ಸಾ|| ಮೇದವಾರ ತಾ|| ಹಿರೇಕರೂರ
 ರಾಮಪ್ಪ ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಹುಲ್ಲೂರ ಸಾ|| ಬಟ್ಟೂರ ತಾ|| ಶಿವಪ್ಪ
 ಶಿವಪ್ಪ ಭರಮಪ್ಪ ಭಿಲಾಡಿ ಸಾ|| ಬನ್ನಿಕೊಪ್ಪ ,
 ಬಸಪ್ಪ ಅಡಿವೆಪ್ಪ ಗುಡ್ಡಣ್ಣ ನವರ ಸಾ|| ದೇವಗಿರಿ
 ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಬಸಪ್ಪ ಕೊಪ್ಪದ ಸಾ|| ಗಂಗನರಸಿ ತಾ|| ಹುರುರು
 ಶ್ರೀ ಕಾಡಪ್ಪ ನವರು ಶೋಗೇಪ್ಪ ನವರು ಸಾ|| ಡಾವಣಗೆರೆ
 ಹದಡಿ ದೇವಿಲ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ನವರು ,
 ರಂಗಪ್ಪ ಜಿಡೋರಿ ಸಾ|| ರಾಮಗಾನಳ್ಳ ತಾ|| ಹುರುರು
 ನಿಲಪ್ಪ ಫಕೀರಪ್ಪ ಕಂತಿ ಸಾ|| ಕಣವಿ ತಾ|| ಗದಗ
 ಶಿವಪ್ಪ ಪೂಜಾರಿ ವ ರಂಗಪ್ಪ ಮುರುತಿ ಸಾ|| ಕಣವಿ ತಾ|| ಗದಗ
 ಶಿವಪ್ಪ ಕಾಶಿಪಾಯಿ ಸಾ|| ಕಣವಿ , ಪೂ. ಮುಂಗುಂದ
 ನಿಂಗಪ್ಪ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಮೊದ್ವಮನಿ ಸಾ|| ಚಿಕ್ಕಮಲ್ಲೂರ ತಾ|| ಶಿಗ್ಗಾವ
 ಬಸಪ್ಪ ರಾಮಣ್ಣ ಸಾವಕ್ಕನವರ ,
 ರಂಗಪ್ಪ ಕುರುಬರ ಸಾ|| ಹಿರೇಬೂದಿಯಾಳ ತಾ|| ಶಿಗ್ಗಾವ
 ಜುಟ್ಟಿಪ್ಪ ಹೇಮನಿ ಪೂಜಾರಿ ಸಾ|| ಸಂತಿ ,
 ಕಲಿಯಪ್ಪ ಪೂಜಾರಿ ಕಟ್ಟಿಮನಿ ,
 ಬಸಪ್ಪ ನ ಯಲ್ಲಪ್ಪ ಒಣ್ಣಕ್ಕನವರ ಸಾ|| ಕುಂದಗೋಡ
 ರಾಜಪ್ಪ ಲಕ್ಕಣ್ಣ ನವರ ,
 ದೀರಪ್ಪ ಪೂಜಾರಿ ಕಟ್ಟಿಮನಿ ,
 ಹೊಕ್ಕಯ್ಯ ನಾಯಕರ ,
 ಕಾಯಪ್ಪ ಒಟ್ಟನಪ್ಪ ,
 ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ಕನೋಜನವರ ,
 ನಿಂಗಪ್ಪ ಫಕೀರಪ್ಪ ಮಾಕ್ಕನವರ(ಕಟ್ಟಿಮನಿ),
 ಡಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕಲಿಯಪ್ಪ ಗುಡಗೆರಿ ಸಾ|| ಬಂಕಾಪೂರ

ಮೇಲೆ ಕಾಡಿಸಿದ ಮಹನೀಯರು ನನಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ
 ಸೇವೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರಿಗಿಂತ ಅಧಾರವನ್ನು ಮುನ್ನ ಕುವೆ.